

NORSK LOVTIDEND

2NEN AVDELING

Samling av lover, forordninger m. m.

Utgitt etter offentlig tiltak

1944

3dje hefte

Utgiver: *Byråsjef C. Lampe*

GRØNDAHL & SØNS BOKTRYKKERI, OSLO

Nærværende hefte inneholder følgende lover:

1944		Side
Juli	6. Lov nr. 1 om ansettelse av lensmenn	217
»	6. » nr. 2 om endr. i lov om Universitetet i Oslo	217
»	6. » nr. 3 om endr. i lov om syketrygd	218
»	6. » nr. 4 om veddemål i idrettskamper	218
»	6. » nr. 5 om krisebidrag fra kommunene til staten i budsjettåret 1944—45	221
	» av 3 september 1942 om midlert. tillegg til straffelovgivningen under den no pågående krig (slik den lyder etter seinere endr.)..	235
»	20. Midlert. lov om tillegg til brennevintilvirkingsloven	243
»	25. Lov om endr. i forordn. om arbeidsformidling	244
Aug.	2. » om opprettelse av Jondalen herred	248
»	3. » nr. 1 om det offentlige lysingsblad	250
»	3. » nr. 2 om forlenget gyldighet av lov om forhøyelse av den kommunale refusjon til staten for politiutgifter 1942—43	251
»	3. » nr. 3 om endr. i forordn. om arbeidsformidling	251
»	10. » om tillegg til midlert. lov om arbeidsplikt m. v.	254
»	17. Midlert. lov om regulering av produksjon og forbruk av elektrisk energi m. v.	258
»	24. Lov nr. 1 om lærereksamener ved Universitetet i Oslo	261
»	24. » nr. 2 om midlert. endr. i lov om alderstrygd	263
»	24. Midlert. lov nr. 3 om tillegg til lov om husleie	263
»	31. Lov om fylkesmenn	265
Sept.	7. » nr. 1 om gjennomføring av normaltids vinteren 1944—45	270
»	7. » nr. 2 om endr. i forordn. om disiplinær- og politimyndighet i arbeidstjenesten	271
»	7. » nr. 3 om Norges næringsamband	274
»	14. » nr. 1 om oppnevning av forliksmenn, domsmenn, skjønnsmenn og rettsvitner for tiden 1 januar 1945—31 desember 1947	281

(Forts. 3dje side).

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på 4 juli.
«Lærer Anton Kirkebøs legat for vanføre på Vestlandet», opprettet ved lærer Anton Kirkebøs gavebrev av 25 april 1944.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på 4 juli.
«Verkseier Emil Christophersen og hustrus legat» til fordel for blinde i Norge, opprettet ved fru Jenny Borthens testament av 4 oktober 1941.

Skrivelse *) fra Sosialdepartementet om vedtekt om 5 juli.
gjennomføring av husleieloven i Enebakk herred, Akershus fylke; jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.

Lov *) om ansettelse av lensmenn. 6 juli.
§ 1. Lensmenn ansettes av Innenriksdepartementet i samråd med Politidepartementet og Finansdepartementet. Nr. 1.

Departementet kan gi nærmere regler om framgangsmåten ved ansettelsen.

§ 2. Lov om lensmenns ansettelse av 30 juni 1884 oppheves.

Lov *) om endring i loven om Universitetet i Oslo av 9 oktober 1905. 6 juli.
Nr. 2.

I lov om Universitetet i Oslo av 9 oktober 1905 skal § 19 lyde så:

§ 19. Ved samtlige universitetseksamener utføres prøven i alminnelighet av professorene eller ifølge rektors tilkallelse av andre ved Universitetet beskikkete lærere (§ 24, første ledd) eller stipendiater (§ 45) eller andre skikkete personer.

Den spesielle ordning av de under et fakultet hørende eksamener i samhøve med gjeldende reglementer ligger under rektor eller den han gir fullmakt.

All eksaminasjon er offentlig. I bedømmelsen deltar alltid en eller flere sensorer. Av de eksaminatorer og sensorer, som foretar bedømmelsen ved Universitetets eksamener, skal så vidt mulig minst en tas utenfor universitetslærernes krets. Dog kan tilkallelse av eksaminatorer og sensorer utenfor Universitetet unnlates, når rektor finner at sånn tilkallelse er upåkrevd. Oppnevnelsen av eksaminatorer og sensorer utenfor Universitetet foretas av Kirke- og undervisningsdepartementet eller den det gir fullmakt.

Kirke- og undervisningsdepartementet kan, for så vidt de

*) Kunngj. 14 juli i Lovtid. 1 nr. 26.

- 6 juli. nødvendige midler dertil has, etter innstilling av rektor la
 Nr. 2. en del av de praktiske prøver avholde utenfor Universitetet.
 Rektor eller den han gir fullmakt utferdiger eksamens-
 vitnesbyrd.

- 6 juli. Lov*) om endring i lov om syketrygd.
 Nr. 3. I lov om syketrygd av 6 juni 1930 skal § 68 lyde så:
 § 68.

1. Trygdekassene i hvert fylke skal stå sammensluttet i fylkeslag. Fylkeslagene skal være bindeledd mellom de enkelte trygdekasser og mellom kassene og sentraladministrasjonen når det gjelder spørsmål av felles interesse for flere kasser.

Hvert fylkeslag skal ha et styre som består av 3 inntil 5 medlemmer med varamenn. Medlemmene med varamenn oppnevnes etter forslag fra Rikstrygdeverket av Sosialdepartementet for 2 år om gangen blant kassenes forretningsførere og varaformennene i de nemnder som er nevnt i § 43, punkt 1. Styrets formann og varaformann oppnevnes på samme måte blant styremedlemmene.

2. Fylkeslagene skal stå sammensluttet i et landslag. Dette skal ha et styre på 5 medlemmer med varamenn som etter forslag fra Rikstrygdeverket oppnevnes av Sosialdepartementet for 2 år om gangen blant formennene og varaformennene i fylkeslagene. Styrets formann og varaformann oppnevnes på samme måte blant styremedlemmene.
3. I fylkeslagene og landslaget treffes alle avgjerder av formannen i møte med styrets øvrige medlemmer.
4. Sosialdepartementet fastsetter etter forslag fra Rikstrygdeverket og etter at styret for landslaget har hatt høve til å uttale seg, felles vedtekter for fylkeslagene og vedtekter for landslaget.
5. De midler som trenges til fylkeslagenes og landslagets virksomhet kreves inn ved utlikning på de tilsluttete kasser, idet det tas omsyn til kassenes medlemstall. Vedtak om slik utlikning og om lagenes budsjetter trenger godkjenning av departementet.

- 6 juli. Lov*) om veddemål i idrettskamper.
 Nr. 4. § 1. Departementet for arbeidstjeneste og idrett kan for et tidsrom av inntil 5 år om gangen gi tillatelse til å opprette og drive et aksjeselskap med det formål å formidle veddemål i tilknytning til idrettskamper (tipping).

*) Kunngj. 14 juli i Lovtid. 1 nr. 26.

Lov om aksjeselskaper m. v. av 19 juli 1910 skal ikke gjelde slikt selskap. Departementet for arbeidstjeneste og idrett gir forskrifter om framgangsmåten ved selskapets stiftelse og godkjenner selskapets vedtekter. 6 juli. Nr. 4.

§ 2. Aksjekapitalen i selskap som opprettes i henhold til § 1 skal være kr. 250 000, fordelt på aksjer à kr. 100, fullt innbetalte og lydende på navn.

Aksjekapitalen kan forhøyes eller nedsettes etter vedtak av Departementet for arbeidstjeneste og idrett i samråd med Finans- og tolldepartementet og i samsvar med regler som Departementet for arbeidstjeneste og idrett fastsetter.

Aksjene kan ikke overdras uten samtykke av selskapet. Staten har forkjøpsrett til aksjene.

Staten har rett til å løse inn aksjene mot at aksjeeierne får betalt tilbake aksjeinnskuddet med utbytte til innløsningsdagen. Innløsning kan ikke finne sted før minst tre måneder etter at kunngjøring herom annen gang har vært rykket inn i Offentlige kunngjøringer.

§ 3. Selskapet ledes av et styre på tre medlemmer. Medlemmene med varamenn oppnevnes av Departementet for arbeidstjeneste og idrett for to år om gangen. Departementet utpeker styrets formann og varaformann.

Departementet tilsetter administrerende direktør. Denne deltar i styrets møter, men er ikke medlem av styret.

Aksjeeierne har ingen innflytelse på selskapets ledelse og virksomhet. Styremedlemmenes og administrerende direktørs ansettelsesvilkår og godtgjøring fastsettes av Departementet for arbeidstjeneste og idrett i samråd med Finans- og tolldepartementet, som sammen utferdiger de nødvendige instruksjer.

§ 4. Av selskapets overskudd etter fradrag av utgifter ved selskapets virksomhet, administrasjon, avskrivninger og liknende skal 10 % hvert år avsettes til et reservefond inntil dette har nådd et beløp av kr. 125 000. Fondet skal anbringes og forvaltes på den måte departementet bestemmer.

Av overskuddet etter at avsettingen til reservefondet er foretatt, skal årlig inntil 4 % av aksjekapitalen utbetales som utbytte til aksjeeierne. Selskapets restoverskudd skal anvendes til idrettslige formål. Finansdepartementet kan dog i samråd med Departementet for arbeidstjeneste og idrett bestemme at en del av restoverskuddet skal tilfalle staten.

§ 5. Selskapets regnskaper skal gjennomgås av Riksrevisjonen.

Revidert regnskap og beretning om selskapets virksomhet skal hvert år sendes gjennom Departementet for arbeidstjeneste og idrett til Finans- og tolldepartementet.

6 juli. § 6. I tilfelle av selskapets oppløsning har aksjeeierne
Nr. 4. bare krav på å få aksjeinnskuddet tilbake. Er selskapets be-
holdne formue ikke tilstrekkelig til dekning herav, skal staten
skyte til det som mangler.

Bestemmelsene om selskapets oppløsning, nærmere for-
skrifter om framgangsmåten herved, samt anvendelsen av den
beholdne formue treffes av Departementet for arbeidstjeneste
og idrett i samråd med Finans- og tolldepartementet. Formuen
skal anvendes bare til idrettsformål.

§ 7. Selskapet er fritatt for å betale stat- og kommune-
skatt. Aksjene i selskapet og aksjeutbyttet beskattes på aksje-
eierens hånd både til kommune og stat.

Gevinsterne er ikke gjenstand for inntektsbeskatning. An-
gir en skattepliktig å ha mottatt gevinst på kr. 1 000 eller
derover, kan likningsnemnda kreve at han legger fram bevit-
nelse fra selskapet for at gevinst som nevnt er tilfalt ham.

§ 8. Av de samlede innsatsbeløp skal 50 % gå til ge-
vinster. Departementet for arbeidstjeneste og idrett kan sette
ned denne andel til 30 %.

Salg av tippekort foregår fra selskapets kontor og fra
forhandlere i Norge som selskapet antar. Selskapet kan når
som helst ta tilbake retten til å selge tippekort. Salg kan bare
foregå fra faste salgsteder som selskapet har godkjent. Sel-
skapet fastsetter med godkjenning av Departementet for ar-
beidstjeneste og idrett forhandlernes provisjon.

§ 9. Departementet for arbeidstjeneste og idrett utfer-
diger nærmere regler for selskapets virksomhet.

Gevinster under et visst minstebeløp som departementet
fastsetter, pliktes ikke utbetalt. Det samme gjelder gevinst
over et visst størstebeløp som tilkommer en enkelt vinner.

Fordring på utbetaling av gevinst foreldes i seks måneder
regnet fra den dag veddemålets resultat blir kunngjort.

§ 10. Det er forbudt for personer under 18 år å delta i
veddemål i tilknytning til idrettskamper (tipping).

§ 11. Enhver formidling av veddemål i tilknytning til
idrettskamper (tipping) som ikke har heimel i denne lov er
forbudt.

Overtredelse av forbudet eller medvirkning hertil straffes
med bøter inntil kr. 50 000 eller fengsel inntil tre måneder
eller begge disse straffer.

Den som i strid med § 8, annet ledd, forsettlig eller uakt-
somt avhender eller søker å avhende tippekort med fortje-
neste, eller medvirker hertil, straffes med bøter. Gjelder det
avhendelse til personer under 18 år, er handlingen straffbar
selv om hensikten ikke har vært å tjene på det.

§ 12. Denne lov trer i kraft 6 juli 1944.

Lov *) om krisebidrag fra kommunene til staten i budsjettåret 1 juli 1944 til 30 juni 1945. 6 juli. Nr. 5.

§ 1. Kommunene skal for budsjettåret 1944—45 betale krisebidrag til staten etter reglene i denne lov.

Tilskudd til kommunenes fellesfond, jfr. lov av 23 juli 1942, skal ikke betales i budsjettåret 1944—45.

§ 2. Det beløp som kommunene tilsammen skal betale i krisebidrag blir å fastsette på grunnlag av den skattbare inntekt etter kommuneskattelikningen for 1943—44. Fra summen av skattbar inntekt i hele landet etter denne likning trekkes et beløp som svarer til kr. 500 pr. innbygger. Det samlede krisebidrag skal svare til 1,74 % av restbeløpet.

§ 3. Innenriksdepartementet fordeler det i § 2 omhandlede bidrag på 1,74 % på de enkelte fylker. Ved fordelingen skal følgende regler iakttas:

a. 0,8 av nevnte 1,74 % fordeles i forhold til den skattbare inntekt i hvert fylke etter kommuneskattelikningen for 1943—44 med fradrag som angitt av et beløp som svarer til kr. 500 pr. innbygger i fylket.

b. Resten av bidraget fordeles på fylkene etter skjønn. Ved denne fordeling skal departementet — under omsyn til hvor trykkende bidraget etter omstendighetene vil være for det enkelte fylke — i første rekke legge vekt på hvilke bidrag kommunene i vedkommende fylke ble pålagt å utrede i krisebidrag til staten for budsjettåret 1943—44, samt til i hvilken grad den skattbare inntekt har steget som følge av krigen og de forhold den har ført med seg. Departementet kan bestemme at den del av skattefordelingsfondets inntekter i budsjettåret 1944—45 som skal fordeles mellom rikets landområder og byer etter bestemmelse av Innenriksdepartementet helt eller delvis skal anvendes til dekning av den del av krisebidraget som skal fordeles på fylkene etter skjønn.

§ 4. Fylkesmannen foretar den videre fordeling av krisebidraget på de enkelte kommuner. Kommuner som må ha tilskudd av skattefordelingsfondet for å få balansert sitt budsjett, kan ikke pålegges bidrag. I den utstrekning kommunenes økonomiske stilling tillater det, følges ved fordelingen reglene i § 3, bokstav a, samt bokstav b, første og annet punktum.

Sak angående fordeling som nevnt i første ledd skal fylkesmannen legge fram i møte med fylkesformennene og en representant for fylkets byer.

*) Kunngj. 28 juli i Lovtid. 1 nr. 28.

6 juli. Byenes representant med en varamann oppnevnes av
Nr. 5. Innenriksdepartementet etter forslag fra fylkesmannen.

Er en formann eller byenes representant uenig i det vedtak fylkesmannen gjør, plikter han å si fra og kreve sin mening bokført. Han kan innen en frist av 1 uke gjennom fylkesmannen bringe vedtaket inn til prøving av Innenriksdepartementet.

§ 5. Ved beregning og fordeling av krisebidrag legges til grunn den skattbare inntekt (uten tilleggsinntekt) etter den av Statistisk sentralbyrå utgitte skattestatistikk for budsjettåret 1943—44. Det regnes med det antall innbyggere som rasjoneringsstillingen av 7 oktober 1939 viser.

§ 6. Når fylkesmannen har gjort vedtak om fordelingen av krisebidraget, skal han sende utskrift av vedtaket til statens oppbørselsbetjent. Blir vedtaket forandret av Innenriksdepartementet, skal også departementet underrette statens oppbørselsbetjent.

Krisebidraget forfaller til betaling 20 november 1944 og 20 mai 1945, hver gang med en halvdel. Bidraget betales til samme tjenestemann som mottar statskatten. Av bidrag som ikke betales seinest 8 dager etter forfall svares renter beregnet etter 5 % pr. år.

§ 7. Har en kommune fått godkjent sin inntektskattøre for 1944—45 og den pålegges krisebidrag etter bestemmelsene i denne lov, kan den — dersom den ikke med den godkjente inntektsbeskatning kan få plass på budsjettet for 1944—45 for dette bidrag — forhøye den godkjente inntektskattøre. Forhøyelsen må godkjennes av Innenriksdepartementet.

§ 8. Denne lov trer i kraft straks.

6 juli. **Ministerpresidentens vedtak *)** om fredning av fuglelivet på Østre Ertholmen i Høvåg.

I.

Fuglelivet på Østre Ertholmen, hørende under gården Ulvøen, gnr. 32 bnr. 2, i Høvåg herred, Aust-Agder fylke, skal være fredet mot ødelegging og skade i enhver form.

På det fredete område skal det være forbudt:

- 1) å drepe, fange, skade eller forstyrre fugl,
- 2) å ødelegge eller røve reir eller egg.

II.

Fredningsvedtaket blir å kunngjøre ved oppslag i ett eller flere lokalblad.

*) Kunngj. 14 juli i Lovtid. 1 nr. 26.

Forordning om håndhevelsen av prisbestemmelsene av 28 januar 1942 slik den lyder etter de ved lover av 6 august 1942, 11 desember 1943, 24 februar 1944 og 29 juni 1944 foretatte endringer.*)

I samråd med ministrene for Innenriksdepartementet, Politidepartementet og Finansdepartementet bestemmes:

Kap. I. Priskontroll og etterforskning i prissaker.

§ 1. Til på politimesterens vegne å utøve priskontroll og foreta etterforskning og straffeforfølgning i prissaker skal det i hvert politidistrikt være en eller flere særskilte prispolitifullmektiger. Vedkommende politipresident kan bestemme at en prispolitifullmektig skal gjøre tjeneste i flere politidistrikter; i så fall avgjør han også hvilken politimester fullmektigen i administrativ henseende skal høre under. I distrikter der det ikke er tilsatt særskilt rasjoneringspolitifullmektig, kan Politidepartementet bestemme at prispolitifullmektigen også skal behandle rasjoneringsaker.

Prispolitifullmektigen skal ha til rådighet et tilstrekkelig antall underordnede polititjenestemenn.

§ 2. De kommunale kontrollnemnder skal i sitt kontrollarbeid stå under ledelse av prispolitifullmektigen etter nærmere bestemmelser som gis av Prisdirektoratet.

§ 3. I hvert politipresidium tilsettes en særskilt prispolitiinspektør underordnet politipresidenten. Politidepartementet kan dog bestemme at det skal være flere prispolitiinspektører i et politipresidium eller at det skal være felles prispolitiinspektører for to politipresidier. I siste tilfelle avgjør departementet hvilken politipresident inspektøren i administrativ henseende skal høre under.

Prispolitiinspektørene tilsettes av Politidepartementet etter innstilling fra Prisdirektoratet og Næringsdepartementet.

§ 4. Prispolitiets embets- og tjenestemenn kan pålegges å behandle saker som står i sammenheng med prissaker, men skal være fritatt for annet politiarbeid med mindre Politidepartementet i særlige tilfelle bestemmer noe annet.

Prispolitiinspektøren skal på politipresidentens vegne lede priskontrollen og føre tilsyn med etterforskningen og straffeforfølgningen i prissaker. Han kan i dette øyemed gi pålegg til kontrollnemndene og det lokale prispoliti; jfr. § 9.

I hvert prispolitiinspektørdistrikt skal det være minst en reisende prisinspeksjon som skal stå under ledelse av pris-

*) Har i h. t. Mpr. vedtak av 6 juli 1944 også vært inntatt i Lovtidends 1ste avd.; se nr. 29.

politiinspektøren selv eller den prispolitifullmektig han bestemmer.

Prispolitiinspektøren skal ha et tilstrekkelig antall underordnede tjenestemenn til sin rådighet.

§ 5. Prispolitiinspektøren skal for hver måned sende Prisdirektoratet oversikt over kontrollvirksomheten, etterforskningen og straffeforfølgningen i prissaker. Tilsvarende oversikter for hvert fylke sendes til fylkesmennene i inspektørens distrikt. Nærmere regler om oversiktene gis av Prisdirektoratet.

Dersom fylkesmannen finner at priskontrollen i hans fylke ikke er tilstrekkelig effektiv, eller at det er grunn til å sette i verk særskilte kontrolltiltak, skal han rette henvisning om dette til prispolitiinspektøren.

Prisdirektoratet kan gi prispolitiet instruksjoner om priskontrollen og etterforskningen i prissaker.

§ 6. Under priskontroll og etterforskning i prissaker har prispolitiet rett til å kreve opplysninger og foreta gransking og besiktigelser i samsvar med de regler som gjelder for kontrollnemndene etter anordning om prisregulering av 12 september 1940 § 11.

Den som det er reist tiltale eller utferdiget forelegg mot eller som er pågrepet eller fengslet, plikter ikke å forklare seg. Det samme gjelder den som står i slikt forhold til ham som nevnt i straffeprosesslovens § 176.

Forklaringer som er gitt til politiet, kan oppleses for retten i en prissak, når retten finner det ubetenkelig.

Den som unnlater å gi opplysninger som er avkrevd ham eller gir uriktige opplysninger, eller som medvirker hertil, straffes etter forordning om straff og inndraing ved prisovertrедelser av 28 januar 1942.

Bestemmelsene om taushetsplikt i anordning om prisregulering av 12 september 1940 § 12 får tilsvarende anvendelse.

§ 7. Hvis en skatteinspektør eller en annen likningsmyndighet under sitt arbeid får kjennskap til eller får skjellig grunn til å tro at en ervervsdrivende har overtrådt prisbestemmelsene eller at vilkårene for inndraing er til stede, skal han melde det til prispolitiet. Nærmere forskrifter herom gis av Finansdepartementet.

Kap. II. Rettergangen i prissaker.

§ 8. I prissaker har prispolitifullmektigen selvstendig påtalemyndighet i samme utstrekning som politimesteren.

Når det utferdiges forelegg i en prissak, skal det straks

sendes avskrift av forelegget til Prisdirektoratet og vedkommende prispolitiinspektør.

§ 9. Politipresidenten og prispolitiinspektøren på hans vegne kan gi en politimester eller prispolitifullmektig bindende pålegg om utøving av deres påtalemyndighet og kan omgjøre enhver avgjørelse som er truffet av dem. De kan herunder oppheve et vedtatt forelegg og bestemme at saken skal bringes inn for herreds- eller byretten eller at det skal utferdiges nytt forelegg med bestemt innhold. Melding om at et vedtatt forelegg er opphevd, må være forkynt for siktete innen 4 uker etter at han har vedtatt det.

Når politipresidenten eller prispolitiinspektøren omgjør en avgjørelse som er truffet av underordnet myndighet, skal det straks sendes melding herom til Prisdirektoratet.

§ 10. Prisdirektoratet kan kreve at vedkommende politipresident eller prispolitiinspektør gir pålegg som nevnt i § 9 og kan også kreve at avgjørelser som er truffet etter § 9 omgjøres av vedkommende statsadvokat.

§ 11. I prissaker skal forelegg anses vedtatt såframt siktete ikke ved forkynnelsen eller innen tre dager etter at han har fått kunnskap om forelegget, har gitt uttrykkelig melding om at han ikke vedtar det. Slik melding kan gis til den myndighet og på den måte som er nevnt i straffeprosesslovens § 290.

Ved oversitting av fristen gjelder reglene i straffeprosesslovens § 384.

Forelegget skal inneholde opplysning om reglene i første ledd, og siktete skal ved forkynnelsen gjøres særskilt oppmerksom på dem.

§ 12. I prissaker kan forelegg også gå ut på tap av retten til å drive ervervsvirksomhet.

§ 13. Herreds- og byrettens forretninger med prissaker styres av særskilte dommere som oppnevnes av Justisdepartementet. Når påtalemyndigheten i det enkelte tilfelle finner det påkrevd, kan den kreve at bevisopptak, rettslig forhør og saker om beslag, ransaking og fengsling skal styres av den ordinære forhørsdommer.

Den som oppnevnes som prisdommer, skal fylle vilkårene for å bli utnevnt som herreds- og bydommer. Justisdepartementet kan bestemme at en slik dommer skal ha prissakene i flere domsokn, eller at det skal være flere prisdommere i et domsokn.

§ 14. Når herreds- eller byretten behandler prissaker, tilkalles ikke domsmenn.

Prisdirektoratet har rett til å avgi møte.

Utskrifter av dommer og kjennelser i prissaker skal straks sendes til prispoltiinspektøren og Prisdirektoratet.

§ 15. Det skal være en særskilt lagmannsrett for hele landet til å behandle anke og kjæremål over herreds- og byrettens avgjørelser i prissaker samt anke over forelegg i slike saker. Når påtalemyndigheten vil påstå idømt straff av fengsel i 5 år eller strengere straff kan den bringe saken inn for lagmannsretten som første instans.

Prislagsmannsretten skal bestå av en lagmann og så mange andre dommere som Justisdepartementet bestemmer. Det oppnevnes varamenn. Lagmannen skal fylle de krav som gjelder for høyesterettsdommere. De øvrige dommere i prislagsmannsretten skal fylle vilkårene for å bli utnevnt som lagdommere.

Prislagsmannsretten har sete i Oslo, men den kan holde rettsmøter også på andre steder i Norge. Domstollovens § 18, tredje ledd, gjelder ikke for den.

I den enkelte sak settes prislagsmannsretten med lagmannen og to andre dommere. Det tilkalles ikke domsmenn.

§ 16. I prissaker skal den frist som er nevnt i straffeprosesslovens § 382, annet ledd, være 4 uker.

Tiltaltes erklæring om anke til lagmannsrett må skje innen 7 dager etter domsavsigelsen eller, om han ikke var til stede ved den, etter forkynnelsen av dommen.

Kjæremålsfristen er 7 dager.

§ 17. I prissaker kan anke over en herreds- eller byrettsdom grunnes på feil i saksbehandlingen eller i dommens innhold. Til anke fra tiltalte kreves samtykke fra prislagsmannen. Samtykke trenges likevel ikke når tiltalte er dømt til fengsel i 3 år eller strengere straff.

Når retten til anke er avhengig av samtykke fra prislagsmannen, skal saken så snart anken er erklært sendes prislagsmannen gjennom vedkommende prispoltiinspektør og Riksadvokaten.

§ 18. For prislagsmannsretten føres saken av den prispolitifullmektig som har ført saken for herreds- eller byretten eller av en prispoltiinspektør eller annen embetsmann ved påtalemyndigheten eller av en særskilt aktor etter nærmere bestemmelse av Riksadvokaten.

Saksbehandlingen foregår etter straffeprosesslovens regler om anke til Høyesterett, når ikke annet følger av denne forordning.

I lagmannsretten kan etter bestemmelse av retten mottas forklaring av tiltalte og foretas avhøring av vitner og sakkyndige umiddelbart for den dømmende rett, og retten kan foreta gransking med eller uten befarung av åstedet.

Lagmannsretten skal, når den ikke avviser eller forkaster anken, så vidt mulig selv avsi dom i saken og ikke vise den til ny behandling ved herreds- eller byretten.

Prisdirektoratet skal varsles til rettsmøtene og har rett til å avgi møte.

§ 19. Prislagsmannsrettens avgjørelse kan ikke påkjæres.

Dens dommer og dens kjennelser om å forkaste anke kan påankes til Høyesterett på grunn av feil ved saksbehandlingen i prislagsmannsretten eller på grunn av uriktig lovanvendelse. Til anke som gjelder lovanvendelsen kreves samtykke fra Prisdirektoratet.

Når anken tas til følge opphever Høyesterett den påankete avgjørelse.

Påtalemyndighetens anke til Høyesterett må forkynnes for tiltalte seinest 4 uker etter at vedkommende prispolitifullmektig har fått melding om prislagsmannsrettens avgjørelse. Når det til anke kreves samtykke fra Prisdirektoratet, skal saken uten at anken er forkynt eller erklært, uten opphold sendes Prisdirektoratet gjennom vedkommende prispolitiinspektør. Direktoratet sender saken til Riksadvokaten så snart det har avgjort om samtykke skal nektes eller gis. Reglene i § 16, annet ledd, og § 18, første ledd, gjelder tilsvarende.

Utskrift av dommer og kjennelser i prissaker ved lagmannsrett eller Høyesterett skal straks sendes vedkommende prispolitiinspektør og Prisdirektoratet.

§ 20. Saksbehandlingen i prissaker skal påskyndes mest mulig. I herreds- eller byretten skal avgjørelse i alminnelighet være truffet innen 7 dager og i lagmannsretten innen 3 uker etter at saken er kommet inn til retten. I Høyesterett skal prissaker behandles utenfor tur, og avgjørelse skal i alminnelighet være truffet innen 3 uker etter at saken er kommet inn til retten. Blir disse frister oversittet, skal rettsboken inneholde opplysning om grunnen.

§ 21. Bestemmelsene i straffeprosesslovens 30 kapittel får tilsvarende anvendelse i prissaker.

Prisdirektoratet kan bestemme at en sak om inndraing som er avgjort ved dom eller forelegg eller henlagt av påtalemyndigheten, skal tas opp igjen når det opplyses en ny kjensgjerning eller skaffes fram et nytt bevis som alene eller i samband med det som er framført tidligere, antas å føre til en annen avgjørelse.

§ 22. Med de forandringer som følger av bestemmelsene i denne forordning, gjelder om saksbehandlingen i prissaker straffeprosesslovens regler for forseelser.

Kap. III. Alminnelige bestemmelser.

§ 23. Hvis noen på grunn av overtredelse av prisbestemmelser er fradømt retten til å drive ervervsvirksomhet, kan politiet ved oppslag på eller ved hans forretningsted kunnngjøre at forretningen er påbudt stengt på grunn av overtredelse av prisbestemmelsene, samt hvor lenge den påbudte stengning skal vare.

§ 24. At domfelte i en prissak søker om benådning stanser ikke fullbyrdelsen av straffen med mindre det særskilt blir bestemt av Justisdepartementet eller av den påtalemyndighet som søknaden sendes inn gjennom.

§ 25. Med prissaker menes i denne forordning saker om overtredelse av bestemmelser som er gitt i eller i medhold av trustloven eller provisorisk anordning om prisregulering av 22 september 1939 eller anordning om prisregulering av 12 september 1940 eller forordninger om prisregulering som senere blir gitt.

Som prissaker regnes også saker om inndraing etter forordning om straff og inndraing ved prisovertridelser av 28 januar 1942 § 2 nr. 3.

§ 26. Denne forordning trer i kraft 1 februar 1942. Fra samme tid oppheves forordning av 12 desember 1940 om håndhevelsen av prislovgivningen med unntak av § 3, tredje og fjerde ledd. De bestemmelser som er gitt i nevnte forordning om fylkesmennenes deltakelse i priskontrollen og i etterforskningen og straffefølgningen i prissaker, skal fortsatt gjelde inntil prispoliinspektør for vedkommende distrikter har tiltrådt sine stillinger.

Forordning om håndhevelsen av rasjonerings- og forsyningsbestemmelsene av 28 januar 1942 slik den lyder etter de ved lover av 6 august 1942 og 24 februar 1944 foretatte endringer.*)

I samråd med ministrene for Innenriksdepartementet, Politidepartementet, Handelsdepartementet, Landbruksdepartementet og Forsyningsdepartementet bestemmes:

Kap. I. Rasjoneringskontroll og etterforskning i rasjoneringsaker.

§ 1. Til på politimesterens vegne å utøve kontroll med at forbrukere, småprodusenter og detaljhandlere overholder rasjoneringsbestemmelsene, og til etterforskning og straffe-

*) Har i h. t. Mpr. vedtak av 6 juli 1944 også vært inntatt Lovtidends 1ste avd.; se nr. 29.

forfølgning i rasjoneringsaker skal det i hvert politidistrikt være en eller flere særskilte rasjoneringspolitifullmektiger. Vedkommende politipresident kan bestemme at en rasjoneringspolitifullmektig skal gjøre tjeneste i flere politidistrikter; i så fall avgjør han også hvilken politimester fullmektigen i administrativ henseende skal høre under. Politidepartementet kan bestemme at rasjoneringsakene i visse distrikter skal behandles av prispolitifullmektigen.

Rasjoneringspolitifullmektigen skal ha et tilstrekkelig antall underordnede polititjenestemenn til sin rådighet.

§ 2. Annen kontroll med at rasjoneringsbestemmelsene overholdes enn den som er nevnt i § 1, første ledd, hører under Forsyningsdepartementets kontrollører. Disse kan også pålegges å utføre kontroll som nevnt i § 1, første ledd.

Forsyningsdepartementet gir i samråd med Politidepartementet bestemmelser om avgrensning av området for politiets kontroll i forhold til den kontroll som er omhandlet i første ledd.

§ 3. De kommunale forsyningsnemnder deltar i kontrollen med overholdelsen av rasjoneringsbestemmelsene.

Når det gjelder kontroll som nevnt i § 1, første ledd, står forsyningsnemndene under ledelse av rasjoneringspolitifullmektigen, men ellers under de kontrollører som er nevnt i § 2, første ledd.

§ 4. Enhver som i sitt arbeid i offentlig tjeneste får kjennskap til eller får skjellig grunn til å tro at noen har overtrådt en rasjoneringsbestemmelse, skal melde det til rasjoneringspolitiet.

§ 5. Rasjoneringspolitiets embets- og tjenestemenn kan pålegges å behandle saker som står i sammenheng med rasjoneringsaker, men skal være fritatt for annet politiarbeid med mindre Politidepartementet i særlige tilfelle bestemmer noe annet.

Prispolitiinspektøren skal som rasjoneringspolitiinspektør på politipresidentens vegne lede politiets rasjoneringskontroll og føre tilsyn med etterforskningen og straffeforfølgningen i rasjoneringsaker. Han kan i dette øyemed gi pålegg til forsyningsnemndene og rasjoneringspolitiet; jfr. § 11. Han skal ha et tilstrekkelig antall underordnede tjenestemenn til sin rådighet.

§ 6. Rasjoneringspolitiinspektøren skal for hver måned sende Forsyningsdepartementet oversikt over kontrollvirksomheten, etterforskningen og straffeforfølgningen i rasjoneringsaker. Tilsvarende oversikter for hvert fylke sendes til fylkesmennene i inspektørens distrikt. Nærmere regler om oversiktene gis av Forsyningsdepartementet.

Dersom fylkesmannen finner at rasjoneringskontrollen i hans fylke ikke er tilstrekkelig effektiv, eller at det er grunn til å sette i verk særskilte kontrolltiltak, skal han rette henvendelse om dette til rasjoneringspolitiinspektøren.

Forsyningsdepartementet kan gi rasjoneringspolitiet instruksjoner om dets rasjoneringskontroll og etterforskningen i rasjoneringsaker.

§ 7. Enhver plikter å gi slike opplysninger som rasjoneringspolitiet, Forsyningsdepartementets kontrollører eller forsyningsnemndene under kontroll eller etterforskning i rasjoneringsaker krever for utføring av sine gjøremål. Opplysningene kan kreves gitt skriftlig eller muntlig innen den frist tjenestemannen fastsetter.

Enhver har dog rett til å forlange at opplysninger om hemmeligholdte tekniske innretninger eller framgangsmåter bare skal gis til Forsyningsdepartementet, som kan tilkalle sakkyndige.

Den som det er reist tiltale eller utferdiget forelegg mot, eller som er pågrepet eller fengslet, plikter ikke å forklare seg. Det samme gjelder den som står i slikt forhold til ham som nevnt i straffeprosesslovens § 176.

Forklaringer som er gitt til politiet, kan oppleses for retten i en rasjoneringsak når retten finner det ubetenkelig.

Tjenestemannen kan kreve å få granske forretningsbøker, forretningspapirer og styre- og forhandlingsprotokoller. Han kan også kreve å få besiktige bedrifter og bedriftsinne-inger, varer eller steder der varer finnes.

§ 8. Den som unnlater å gi opplysninger som kreves eller gir uriktige opplysninger, eller hindrer noen i å foreta granskning eller ettersyn etter bestemmelsene i § 7, eller som medvirker hertil, straffes etter forordning om straff for svarthandel og snikhandel av 28 januar 1942.

§ 9. Enhver som i stillings medfør får opplysninger i medhold av bestemmelsene i denne forordning, skal — i den utstrekning undersøkelsens øyemed og mulige forføyninger til påtale av straffbare handlinger tillater det — bevare taushet om det som er opplyst.

Kap. II. Rettergangsmåten i rasjoneringsaker.

§ 10. I rasjoneringsaker har rasjoneringspolitifullmektigen selvstendig påtalemyndighet i samme utstrekning som politimesteren.

Når det utferdiges forelegg i en rasjoneringsak, skal det straks sendes avskrift av forelegget til Næringsdepartementet og vedkommende rasjoneringspolitiinspektør.

§ 11. Politipresidenten og rasjoneringspolitiinspektøren på hans vegne kan gi en politimester eller rasjoneringspolitifullmektig bindende pålegg om utøving av deres påtalemyndighet og kan omgjøre enhver avgjørelse som er truffet av dem. De kan herunder oppheve et vedtatt forelegg og bestemme at saken skal bringes inn for herreds- eller byretten eller at det skal utferdiges nytt forelegg med bestemt innhold. Melding om at et vedtatt forelegg er opphevet, må være forkynt for siktete innen 4 uker etter at han har vedtat det.

Når politipresidenten eller rasjoneringspolitiinspektøren omgjør en avgjørelse som er truffet av underordnet myndighet, skal det straks sendes melding herom til Næringsdepartementet.

§ 12. Næringsdepartementet kan kreve at vedkommende politipresident eller rasjoneringspolitiinspektør gir pålegg som nevnt i § 11 og kan også kreve at avgjørelser som er truffet etter § 11, omgjøres av vedkommende statsadvokat.

§ 13. I rasjoneringsaker skal forelegg anses vedtatt såframt siktete ikke ved forkynnelsen eller innen 3 dager etter at han har fått kunnskap om forelegget, har gitt uttrykkelig melding om at han ikke vedtar det. Slik melding kan gis til den myndighet og på den måte som er nevnt i straffeprosesslovens § 290.

Ved oversetting av fristen gjelder reglene i straffeprosesslovens § 384.

Forelegget skal inneholde opplysning om reglene i første ledd og ved forkynnelsen skal siktete gjøres særskilt oppmerksom på dem.

§ 14. Forelegg i rasjoneringsaker kan også gå ut på tap av retten til å drive ervervsvirksomhet.

§ 15. Herreds- og byrettens forretninger med rasjoneringsaker skal styres av de samme dommere som styrer pris-sakene.

§ 16. Når herreds- eller byretten behandler rasjoneringsaker, tilkalles ikke domsmenn.

Forsyningsdepartementet har rett til å avgi møte.

Utskrift av dommer og kjennelser i rasjoneringsaker skal straks sendes rasjoneringspolitiinspektøren og Forsyningsdepartementet.

§ 17. Anke og kjæremål over herreds- og byrettens avgjørelser i rasjoneringsaker samt anke over forelegg i slike saker behandles av prislagsmannsretten som lagmannsrett for rasjoneringsaker.

§§ 15—24 i forordning om håndhevelsen av prisbestemmelsene av 28 januar 1942 får tilsvarende anvendelse på rasjoneringsaker, idet Forsyningsdepartementet, rasjonerings-

politiinspektørene og rasjoneringspolitifullmektigene trer i stedet for Prisdirektoratet, prispolitiinspektørene og prispolitifullmektigene.

§ 18. Med rasjoneringsbestemmelser menes i denne forordning de bestemmelser hvis overtredelse straffes som bestemt i lov om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer av 14 mai 1917 § 8 eller i forordning om straff for svarthandel og snikhandel av 28 januar 1942.

Med rasjoneringsaker menes saker om straff eller inn-draing etter de bestemmelser som er nevnt i første ledd.

§ 19. Denne forordning trer i kraft 1 februar 1942.

Forordning om straff for svarthandel og snikhandel av 28 januar 1942 slik den lyder etter de ved lover av 6 august 1942, 14 januar 1943 og 29 juni 1944 vedtatte endringer.*)

I samråd med ministrene for Innenriksdepartementet, Politidepartementet, Handelsdepartementet, Landbruksdepartementet og Forsyningsdepartementet fastsettes:

§ 1. Den som forsettlig gjør seg skyldig i svarthandel eller snikhandel eller medvirker til det, straffes med fengsel i minst 1 måned og bøter inntil kr. 1 000 000.

Har den skyldige tillike handlet sedvansmessig og i er-vervsøyemed er frihetstraffen fengsel i minst 6 måneder. Det samme gjelder, såframt vilkårene i straffelovens § 61 er til stede, når han tidligere har vært ilagt fengselstraff for brudd på noen rasjonerings- eller prisbestemmelse eller for forbrytelse mot den alminnelige borgerlige straffelov som hadde til gjenstand rasjonerte varer eller rasjoneringslegitimasjoner.

Når vilkårene etter annet ledd er til stede og særdeles skjerpene omstendigheter foreligger, kan fengsel inntil på livstid eller dødstraff idømmes. Dødstraff kan ikke idømmes person som var under 18 år da handlingen ble forøvet.

Foreligger formildende omstendigheter, kan fengselstraffen settes under de fastsatte lavmål eller bruk av fengselstraff unnlates. Som formildende omstendigheter anses det særlig at den skyldige ikke har forbrudt seg under utøving av ervervs-virksomhet.

Er handlingen begått av uaktsomhet, er straffen fengsel inntil 1 år eller bøter inntil kr. 100 000 eller begge deler.

Er overtredelsen skjedd under utøving av ervervsvirksomhet på egne eller andres vegne, kan den skyldige fradømmes

*) Har i h. t. Mpr. vedtak av 6 juli 1944 også vært inntatt i Lovtidends 1ste avd.; se nr. 29.

retten til å drive ervervsvirksomhet i det omfang som fastsettes i dommen for en tid av fra en uke inntil 5 år. Den som er fradømt rett til å drive ervervsvirksomhet, kan ikke være disponent eller direktør eller inneha annen ledende stilling hos en ervervsdrivende (enkeltmann, selskap eller annen juridisk person) i næringsvirksomhet som dommen omfatter. Heller ikke kan han være medlem av styre eller representantskap for selskap eller annen juridisk person som nevnt.

Er overtredelsen begått av noen som har handlet på vegne av selskap eller annen juridisk person, kan bøtestraff og tap av retten til å drive ervervsvirksomhet idømmes også den som det er handlet på vegne av. Vedkommende selskap eller juridiske person kan oppløses ved dommen.

Forøk straffes som fullbyrdet forbrytelse.

§ 2. Med svarthandel menes i denne forordning omsetning av varer eller andre ting uten foreskrevet offentlig beymyndigelse eller tillatelse eller med overskridelse av en sånn når handlingen etter forholdene må antas å ta sikte på å utnytte rådende vareknapphet.

Som medvirker til svarthandel anses også den som mot vederlag erverver varer m. v. gjennom slik handel.

Snikhandel i forordningens forstand driver den som overdrar, erverver eller fordeler varer eller andre ting i strid med gjeldende rasjonerings- og forsyningsbestemmelser. Med rasjonerings- og forsyningsbestemmelser menes enhver bestemmelse som er gitt i eller i medhold av

a) kongelig resolusjon, bestemmelse av Administrasjonsrådet eller av Forsyningsdepartementet, Handelsdepartementet eller Landbruksdepartementet når overtredelse av bestemmelsen hittil har vært straffbar etter lov om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyninger med livsfornødenheter og andre varer av 14 mai 1917 § 8 eller når det er særskilt bestemt at overtredelsen er straffbar etter nærværende forordning,

b) forordning utferdiget av Forsyningsdepartementet.

§ 3. På samme måte som fastsatt i § 1 straffes:

a. Den som sitter inne med varer eller andre ting som er ervervet gjennom svarthandel eller snikhandel etter ikrafttredelsen av denne forordning. Straffeskylden faller bort dersom besitteren snarest mulig etter at han er blitt kjent med forholdet og straffbarheten av dette, selv melder fra til vedkommende myndighet og samtykker i at tingene i tilfelle blir inndratt etter foranstaltning av politiet.

b. Den som overtrer eller medvirker til å overtre bestemmelser gitt av vedkommende departement eller etter fullmakt fra eller med godkjenning av dette angående framstilling, anvendelse eller lagring av livsfornødenheter eller andre varer av betydning for landets forsyninger. Det departement som saken hører under, fastsetter hvilke bestemmelser som omfattes av foranstående.

c. Den som overtrer eller medvirker til å overtre bestemmelser gitt av vedkommende departement eller etter fullmakt fra eller med godkjenning av dette angående nedtegn, oppgaver eller meldinger om ervervsmessige forhold av betydning for landets forsyninger. Det departement som saken hører under, fastsetter hvilke bestemmelser som omfattes av foranstående.

§ 4. Har noen overtrådt bestemmelsene i §§ 1—3, kan de ting som overtredelsen gjelder, inndras ved dom uansett hos hvem de finnes eller av hvem de eies. Kan tingene ikke inndras, kan verdien helt eller delvis inndras hos den skyldige. Er overtredelsen begått på vegne av et selskap eller annen juridisk person, kan inndraing foretas hos denne.

Har den ulovlige virksomhet foregått gjennom en kortere eller lengre tid, uten at det er mulig med bestemthet å fastslå virksomhetens omfang, kan inndraing foretas med et skønsmessig beløp.

Er noen ved rettskraftig dom ilagt straff for overtredelse av denne forordnings § 1, jfr. §§ 2 og 3 a, kan politiet bestemme at den skyldiges rasjoneringskort for nytelsesmidler og hans kjøpekort hos A/S Vinmonopolet skal inndras og at han for en viss tid eller for bestandig skal være utelukket fra å få slike kort utstedt.

Inndraing etter foranstående bestemmelser er ikke straff.

§ 5. Fra den tid denne forordning trer i kraft, oppheves de hittil gjeldende bestemmelser om straff og inndraing ved overtredelse av rasjonerings- og forsyningsbestemmelser m. v. i den utstrekning de avløses av bestemmelsene i denne forordnings §§ 1—4.

Ved avsnitt II i endringsloven av 14 januar 1943 er forordningen gitt slikt tillegg:

Når den som forsettlig har gjort seg skyldig i svart-handel eller snikhandel eller overtredelse som straffes på samme måte som svart- og snikhandel eller som har medvirket til det, blir ilagt bøtestraff, alene eller i forbindelse med inndraing, skal boten settes til minst det femdobbelte av verdien av de varer eller andre ting overtredelsen gjelder.

Dette gjelder dog ikke ved overtredelse av bestemmelser som angår framstilling, anvendelse eller lagring av livsfornödenheter eller andre varer eller angående nedtegnning, oppgaver eller meldinger om ervervsmessige forhold.

Lov om midlertidig tillegg til straffelovgivningen under den no pågående krig av 3 september 1942 slik den lyder etter de ved lover av 8 juli 1943 og 29 juni 1944 foretatte endringer.*)

§ 1. Når en forbrytelse som er omhandlet i den alminnelige borgerlige straffelovs kapitler 12, 13, 14, 18, 19, 21, 22, 24, 25, 26, 28 eller 31 er forøvet forsettlig og

- a) under utnytting av mørklegging, tiltak til vern mot flyangrep, evakuering eller forhold av liknende art som skyldes krigsforholdene, eller
- b) har til gjenstand rasjonerte eller andre livsviktige varer som det rår knapphet på, eller
- c) gjelder rasjoneringslegitimasjoner som nevnt i forordning om behandling av rasjoneringslegitimasjoner av 18 april 1944 § 1,

kan den høyeste frihetstraff som er fastsatt for forbrytelsen, forhøyes inntil det dobbelte og, dersom straffen etter straffeloven når 8 års fengsel, til livsvarig fengsel. Frihetstraff kan i disse tilfelle ikke legges for kortere tid enn 3 måneder, med mindre særdeles formildende omstendigheter foreligger. Forsøk kan straffes like med fullbyrdet forbrytelse.

Forbrytelser som nevnt i første ledd, bokstav b og c, kan straffes med fengsel inntil på livstid eller med dødstraff, når den skyldige har handlet sedvansmessig og i ervervsøyemed og særdeles skjerpende omstendigheter foreligger. Såframt vilkårene i straffelovens § 61 er til stede, kan slik straff også idømmes når særdeles skjerpende omstendigheter foreligger og den skyldige tidligere har vært ilagt fengselstraff for brudd på noen rasjonerings- eller forsyningsbestemmelse, eller for forbrytelse mot den alminnelige borgerlige straffelov som hadde til gjenstand rasjonerte varer eller rasjoneringslegitimasjoner. Dødstraff kan ikke idømmes person som var under 18 år da forbrytelsen ble øvet.

I de tilfelle som er nevnt i første ledd, kan straffens fullbyrdelse ikke utsettes (straffelovens §§ 52—54), med mindre den skyldige var under 21 år da forbrytelsen ble øvet.

*) Har i h. t. Mpr. vedtak av 6 juli 1944 også vært inntatt i Lovtidends 1ste avd.; se nr. 29.

§ 2. Når en forbrytelse etter straffeloven kan medføre fengsel på livstid, kan dødstraff anvendes, dog ikke på person som var under 18 år da forbrytelsen ble øvet.

§ 3. Når det for en straffbar handling er fastsatt straff av bøter eller fengsel, skal som regel fengsel anvendes, når handlingen er forøvet forsettlig under utnyttning av forhold eller overfor gjenstander som nevnt i § 1.

§ 4. Den i § 1 fastsatte forhøyelse av den frihetstraff som kan anvendes, kommer ikke i betraktning ved anvendelsen av straffeprosesslovens §§ 19, 21, 89 nr. 1, 287, annet ledd, 400, annet ledd nr. 2, og 415, annet ledd.

§ 5. I stedet for lov om rettergangsmåten i straffesaker av 1 juli 1887 § 476, annet til fjerde ledd, gjelder følgende bestemmelse: Sjefen for Justisdepartementet gir nærmere forskrifter om fullbyrdelsen av dødstraff.

6 juli. **Skrivelse ***) fra Innenriksdepartementet om vedtekt til bygningslovens § 94, slik at heisforskriftene for Stavanger (se Lovtidend 1 for 1938 s. 1102) gjøres gjeldende for Haugesund.

6 juli. **Skrivelse ***) fra Landbruksdepartementet om at hund skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter (fra 15 mai til og med 15 oktober) i Hølanda herred, Sør-Trøndelag fylke.

6 juli. **Skrivelse ***) fra Landbruksdepartementet om at hund skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter (i tiden 15 mai til 1 november) i Ørland herred, Sør-Trøndelag fylke.

11 juli. **Forordning.**)** (Sosialdepartementet.)

Forskrifter nr. 6 etter lov nr. 1 av 23 februar 1943 om gjennomføring av loven om alminnelig nasjonal arbeidsinnsats.

Påleggsvederlag til personer som blir utskrevet til nasjonal arbeidsinnsats.

§ 1. Den som blir utskrevet til nasjonal arbeidsinnsats ved pålegg etter midlertidig forordning av 9 juli 1941 om arbeidshjelp til særlig samfunnsviktige arbeidsoppgaver kan etter søknad tilstås et vederlag for det innteksttap som er en følge av det pålagte arbeid.

*) Kunngj. 14 juli i Lovtid. 1 nr. 26.

**) Kunngj. 20 juli i Lovtid. 1 nr. 27.

§ 2. Vederlaget tilstås bare den som forsørger hustru, 11 juli.
barn eller foreldre.

§ 3. Vederlaget utgjør kr. 2 pr. arbeidsdag. For hvert barn under 16 år som arbeidstakeren forsørger kan ytes et tillegg stort kr. 0,50 pr. arbeidsdag. Dessuten kan i visse tilfelle ytes et ytterligere tillegg pr. arbeidsdag som husleietilskott.

Vederlaget kan også tilstås for sykedager.

§ 4. Direktoratet for arbeidsformidling og arbeidsløshetsstrygd kan, etter innstilling fra distriktskontorsjefen, i særlige tilfelle bestemme at det skal utbetales vederlag i større utstrekning enn etter reglene ovenfor, såframt dette er nødvendig for å unngå at den utskrevne og hans familie kommer i økonomisk nød, må avbryte sine barns utdanning, fraflytte leiligheten eller liknende.

§ 5. Vederlagets størrelse fastsettes av distriktskontoret for arbeidsformidling. Distriktskontorets avgjerd kan ankes inn for Direktoratet for arbeidsformidling og arbeidsløshetsstrygd til endelig avgjerd.

Vedtak om løpende vederlag skal revideres månedlig. Det kan til enhver tid endres av vedkommende myndighet.

Vederlaget utbetales minst en gang hver måned av arbeidsløshetsstrygdens fond ved trygdekassen i den kommune der familien bor mot seinere refusjon av det offentlige.

§ 6. Reglene i forordningen gir ikke rettskrav på vederlag.

§ 7. Offentlige og kommunale myndigheter, bedrifter, enkeltpersoner og institusjoner plikter å gi arbeidsformidlingen opplysninger og annen hjelp som den trenger for å gjennomføre denne forordning. Den som forsettlig eller uaktsomt gir uriktige eller ufullstendige opplysninger eller som medvirker hertil pådrar seg straff etter bestemmelsene i den alminnelige borgerlige straffelov.

§ 8. Direktoratet for arbeidsformidling og arbeidsløshetsstrygd gir de nærmere regler som gjennomføringen av disse bestemmelser krever.

§ 9. Forskrifter nr. 5 etter lov nr. 1 av 23 februar 1943 om gjennomføring av loven om alminnelig nasjonal arbeidsinnsats oppheves.

Skrivelse *) fra Innenriksdepartementet om at bygningsloven av 22 februar 1924 og brannloven av 15 august 1908 gjøres gjeldende for et strøk ved Opdal jernbanestasjon i Opdal herred, Sør-Trøndelag fylke. 11 juli.

*) Kunngj. 20 juli i Lovtid. 1 nr. 27.

12. juli. **Skrivelse** *) fra Innenriksdepartementet om vedtekt til bygningslovens § 63,1 for Strinda herred, Sør-Trøndelag fylke.

12. juli. **Skrivelse** *) fra Politidepartementet om endring av § 28 i politivedtekten for Tromsø.

14. juli. **Forordning.** (Sosialdepartementet.)

Endringer i den ved kongelig resolusjon av 31 mars 1938 fastsatte instruks for arbeidsnemndene om deres myndighet og forhold til Statens arbeidstilsyn.

Med heimel i del II i lov av 25 mai 1944 om endring i lov om arbeidervern av 19 juni 1936 § 42 fastsettes at følgende bestemmelser i ovennevnte instruks skal lyde så:

§ 11, første ledds siste punktum og annet ledds første punktum.

Hvis det ved ny inspeksjon viser seg at henstillingen ikke er fulgt, skal saka behandles i samlet møte av nemnda slik som fastsatt i lovens § 42 — 6, første ledd.

Vedtar formannen å gi pålegg, skal det i dette settes en frist for bedriften til å rette forholdet.

§ 16, siste ledd.

Dispensasjonsretten kan i påtrengende tilfelle utøves av formannen uten at nemndmøte blir holdt, men vedtaket skal i så fall legges fram for nemnda i første møte.

§ 19, første ledd punkt 5.

5. føre møtebok over vedtaka i arbeidsnemnda og under-skrive denne for hvert møte.

§ 21 faller bort.

14. juli. **Forordning** *) (Landbruksdepartementet) om ukefredning for laks- og sjøaurefisket i en del av Driva (Sunn-dalselva).

14. juli. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om at hund skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter (1 mai—31 oktober) i Vega herred, Nordland fylke.

*) Kunngj. 20 juli i Lovtid. 1 nr. 27.

Forordning. *) (Næringsdepartementet.) 17 juli.

Rasjonering og omsetning av stråfôr.

I medhold av midlertidig lov av 19 mars 1942 om sikring av landets forsyning med livsformødenheter og andre varer bestemmes:

§ 1. Med stråfôr menes høy, halm, tørket grønnfôr og frøhalm og hakkels av disse stråfôrslag.

Med høy menes gress i så vel tørket som utørket tilstand og hakkels av slikt gress.

§ 2. Det er forbudt for produsent å selge eller på annen måte overdra høy til andre enn:

1. Forsyningsnemnder og jordstyrer; jfr. § 3.
2. Høyhandler, autorisert av en forsyningsnemnd (detaljforhandler) eller av Avdelingen for proviantering og rasjonering (engrosforhandler); jfr. §§ 3, 6 og 7.
3. Forbruker innen produsentens kommune; jfr. §§ 3—5.

§ 3. Salg eller annen overdragelse av høy fra produsent til høyhandler kan bare skje mot anvisning eller innkjøps-erklæring på fastsatt skjema og til forbruker mot anvisning.

Anvisning til høyhandler gis av forsyningsnemnda i høyhandlerens kommune eller av Avdelingen for proviantering og rasjonering. Anvisning til forbruker gis av forsyningsnemnda i den kommune hvor vedkommende dyr som føret anvises til, er registrert.

Til forsyningsnemnd eller jordstyre kan salg skje mot kvittering.

Produsenten skal oppbevare de mottatte anvisninger, innkjøpserklæringer og kvitteringer. Disse kan kreves utlevert av forsyningsnemnda eller Avdelingen for proviantering og rasjonering.

Ved overdragelse til høyhandler mot innkjøpserklæring skal produsenten medunderskrive erklæringen og påse at størrelsen av det kvantum som overdras er riktig påført. Skjer salget over avstand, slik at innkjøpserklæringen må sendes, skal kjøperen anmerke dette på erklæringen, som undertegnes av selgeren straks han mottar den.

§ 4. Overdragelse av høy på rot uten i forbindelse med overdragelse eller bortleie av grunn, eller overdragelse av høy like fra jordet i utørket eller tørket stand er forbudt uten tillatelse fra forsyningsnemnda i den kommune arealet ligger og mot anvisning.

Forsyningsnemnda kan bare gi tillatelse til overdragelse av høy som omhandlet i første ledd i den utstrekning over-

*) Kunngj. 3 august i Lovtid. 1 nr. 29.

17 juli. dragelsen er nødvendig for forsvarlig berging av avlingen. Anvisning til forbruker kan i slike tilfelle bare gis for tiden fram til 1 mai i det påfølgende år og beregnes etter de rasjoner som er gjeldende på den tid da leveringen av høyet foregår; jfr. §§ 8 og 9.

12 juli. § 5. Bortforpaktning eller annen leie eller lån av slåttelei land er forbudt uten tillatelse fra fylkesforsyningsnemnda. Forbudet gjelder ikke for bortforpaktning av hele eiendommer med tilhørende hus, eller fornyelse av leieavtale som har vært gjeldende fra og med 1940.

14 juli. Fylkesforsyningsnemnda kan gi tillatelse til bortleie av slåttelei land for inntil 1 år om gangen. Tillatelse kan bare gis når leieren er vanlig gårdbruker fra før og avtalen for øvrig etter omstendighetene må anses naturlig og rimelig. Tillatelse skal ikke gis for større areal enn det som er nødvendig for at leieren kan få slik forsyning av høy til de dyr han på forhånd er i besittelse av, at den svarer til det gjennomsnittlige hos husdyrholdere i distriktet. Før tillatelse gis, skal saken forelegges forsyningsnemnda i utleierens og leierens kommune.

§ 6. Avdelingen for proviantering og rasjonering kan autorisere engrosforhandlere av høy.

Det er forbudt for engrosforhandler å overdra høy til andre enn forsyningsnemnder i det distrikt avdelingen bestemmer, og til høyhandlere som disse forsyningsnemnder har autorisert.

Overdragelse av høy fra engrosforhandler til detaljforhandler kan bare finne sted mot anvisning fra den forsyningsnemnd som har autorisert vedkommende detaljforhandler eller mot innkjøpserklæring på fastsatt skjema. Salg til forsyningsnemnder skjer mot kvittering.

Engrosforhandler plikter å føre regnskap over erverv og overdragelse av høy. Regnskapet skal oppbevares og kan kreves utlevert til kontroll av forsyningsnemnda og Avdelingen for proviantering og rasjonering.

14 juli. § 7. Forsyningsnemndene autoriserer detaljforhandlere av høy. Autorisasjonen trenger godkjenning av fylkesforsyningsnemnda for å være gyldig.

14 juli. Detaljforhandler kan bare overdra høy til forbruker i den kommune hvor detaljforhandleren er autorisert. Overdragelse kan bare finne sted mot anvisning fra forsyningsnemnda.

Bestemmelsen i § 6, siste ledd, får tilsvarende anvendelse for detaljforhandlere.

§ 8. Forsyningsnemnda kan bare an vise det kvantum høy pr. dyr pr. dag som Avdelingen for proviantering og rasjonering bestemmer og kan ikke utstede anvisninger for lengre tid enn avdelingen fastsetter.

Hvis forsyningsnemnda på grunn av tilførselsforholdene 17. juli finner det nødvendig, kan den med fylkesforsyningsnemndas samtykke for en bestemt tid sette rasjonene lavere for et eller flere dyreslag enn det avdelingen har fastsatt.

§ 9. Forbruker som selv dyrker høy kan ikke få anvist høy til sine dyr med mindre han kan godtgjøre at hans egen produksjon er føret opp med dagrasjoner som ikke er større enn de satser som er fastsatt for vedkommende dyreslag etter § 8.

Første gangs søknad i hvert avlingsår (1 august til 31 juli) om anvisning av høy skal inneholde oppgave over egen produksjon og bruken av denne. Oppgaven skal være attestert av et medlem av forsyningsnemnda eller jordstyret, som før attestasjonen skal kontrollere forbrukerens høybeholdning. Attestasjonen skal også gi opplysning om hvor stor beholdning vedkommende må antas å ha hatt ved inneføringstidens begynnelse og om beholdningen er brukt etter dagrasjoner som ikke antas å ha vært større enn de høyrasjoner som gjelder i vedkommende tilfelle.

§ 10. Avdelingen for proviantering og rasjonering kan bestemme at anvisning på kjøp av høy til forbruker ikke skal gis med mindre vedkommende forbruker viser kvittering for å ha kjøpt fôrcellulose til bruk i samme tidsrom svarende til minst samme fôrverdi som det høykvantum han ønsker anvisning på.

§ 11. Forsyningsnemnda kan gi de høyhandlere den autoriserer forhåndsanvisning på innkjøp av et høykvantum som tilsammen ikke må overstige den mengde nemnda kan utstede forbrukeranvisninger på i 3 måneder. Seinere kan nemnda bare utstede anvisninger til høyhandlere mot innlevering av forbrukeranvisninger og utleverte anvisningshefter med gjenparter av innkjøpserklæringer. Nemnda skal utstede anvisning for det kvantum høy som svarer til de forbrukeranvisninger som leveres inn.

Avdelingen for proviantering og rasjonering gir de høyhandlere den autoriserer forhåndsanvisning på innkjøp av den høymengde som avdelingen i hvert enkelt tilfelle fastsetter. Seinere kan høyhandlerne få anvisning fra avdelingen mot innlevering av anvisninger, innkjøpserklæringer og kvitteringer som de har solgt mot; jfr. § 6.

Når høyhandler har kjøpt det kvantum høy innkjøpsanvisningen lyder på, plikter han å sende det utleverte anvisningshefte med gjenparter av benyttete innkjøpserklæringer og med mulig ubenyttete innkjøpserklæringer og gjenparter av disse tilbake til vedkommende myndighet som har utstedt

17 juli. anvisningen. Det er forbudt å fjerne ubenyttete blad fra anvisningshefte.

§ 12. Det er forbudt å ta imot for transport og å transportere høy utenom den kommune der høyet er produsert med mindre det er adressert til en forsyningsnemnd, et jordstyre eller autorisert høyhandler, eller transporten er ledsaget av spesiell transporttillatelse utstedt av en forsyningsnemnd, fylkesforsyningsnemnd eller Avdelingen for proviantering og rasjonering. Hvis mottakeren er en autorisert høyhandler, skal forsendelsen være ledsaget av bekreftet avskrift av hans autorisasjonsbrev. Er autorisasjonsbrevet utstedt av en forsyningsnemnd, kan det bare tjene som legitimasjon for forsendelse av høy til den kommune vedkommende forsyningsnemnd tilhører.

§ 13. Avdelingen for proviantering og rasjonering eller den avdelingen bemyndiger kan kreve at produsent eller forhandler skal avstå stråfôr til den som avdelingen, eller den avdelingen bemyndiger, bestemmer. Avdelingen for proviantering og rasjonering eller den avdelingen bemyndiger kan bestemme at stråfôr som kreves avstått skal leveres presset og at det skal leveres på et bestemt sted. Skjer ikke leveringen som bestemt kan den som har krevd stråfôret avstått eller den som stråfôret er krevd avstått til la dette hente ved hjelp av politiet. Erstatningen for stråfôret, pressingen og transporten til leveringsted skjer i samsvar med de prisbestemmelser som gjelder på leveringstidspunktet.

§ 14. Avdelingen for proviantering og rasjonering kan bestemme at det skal være forbudt å overdra eller å sende stråfôr ut av en kommune eller et fylke til andre distrikter og å ta imot stråfôr for slik forsendelse.

§ 15. Avdelingen for proviantering og rasjonering kan gjøre unntak fra forordningen og gi utfyllende bestemmelser.

Avdelingen kan bestemme at de regler som er fastsatt i forordningen om omsetning og rasjonering av høy også skal gjelde for annet stråfôr.

§ 16. Det er forbudt å kjøpe eller på annen måte erverve stråfôr i strid med bestemmelsene i denne forordning eller med bestemmelser gitt i medhold av forordningen eller å slutte avtale i strid med § 5.

§ 17. Overtredelse eller medvirking til overtredelse av bestemmelsene i denne forordning eller bestemmelser gitt i medhold av forordningen er straffbar og kan medføre inn-draing; jfr. midlertidig lov om sikring av landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer av 19 mars 1942 § 2, første ledd.

§ 18. Forordning om omsetning og rasjonering av strå- 17 juli.
fôr av 14 juli 1941 og forskrifter gitt i medhold av forord-
ningen oppheves. Bestemmelsene i forskrifter om omsetning
av høy av 6 juli 1943 gjelder dog fortsatt for de anvisninger
som er utstedt i medhold av forskriftene inntil anvisningenes
gyldighetstid er utløpet, liksom meddelt autorisasjon av for-
handlere i medhold av de forannevnte bestemmelser har fort-
satt gyldighet inntil annerledes bestemmes i medhold av nær-
værende forordning.

Skrivelse *) fra Sosialdepartementet om ny vedtekt om 17 juli.
lukningstid for utsalgsteder i Malangen herred, Troms
fylke.

Midlertidig lov *) om tillegg til brennevin til- 20 juli.
virkingsloven.

§ 1. Bestemmelsene i lov om tilvirking, omdestillasjon
og beskatning av brennevin m. v. av 15 august 1908 §§ 34—36
skal ikke være til hinder for at Finans- og tolldepartementet
gir bevilling til avgiftsfri utlevering av brennevin til tilvirking
av fruktvin.

§ 2. Denne lov gjelder til 30 juni 1945.

Skrivelse *) fra Innenriksdepartementet om tilleggsbe- 20 juli.
stemmelser til brannlovens § 15 for Odda og Tyssedal
brannkommuner, Hordaland fylke.

Skrivelse **) fra Næringsdepartementet om vedtekt for 20 juli.
handel med brukte eller kasserte ting i Onsøy herred,
Østfold fylke.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om at hund 20 juli.
skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet
i den tid bufe beiter i Elverum herred, Hedmark fylke.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om at hund 20 juli.
skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet
i den tid bufe beiter i den del av Tromsøysund herred,
Troms fylke, som ligger på Tromsøya.

Forordning *) (Departementet for arbeidstjeneste og 21 juli.
idrett), hvorved det i medhold av § 20 i lov av 30 mars 1944
om rettergangsmåten i straffesaker for
arbeidstjenesterettene bestemmes at denne lov
trer i kraft 1 august 1944.

*) Kunngj. 28 juli i Lovtid. 1 nr. 28.

**) Kunngj. 3 august i Lovtid. 1 nr. 29.

- 21 juli. **Skrivelse *)** fra Landbruksdepartementet om at hund skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter i Løten herred, Hedmark fylke.
- 21 juli. **Skrivelse *)** fra Landbruksdepartementet om at hund skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter i Bamble herred, Telemark fylke.
- 22 juli. **Skrivelse **)** fra Sosialdepartementet om endring i vedtekt angående lukningstid for utsalgsteder i Beiarn herred, Nordland fylke.
- 25 juli. **Lov***)** om endring i forordning om arbeidsformidling av 8 oktober 1940 m. v.

I.

I forordning om arbeidsformidling av 8 oktober 1940 skal følgende paragrafer lyde så:

§ 6. For hver kommune skal det være et kontor eller annet ombud for arbeidsformidlingen. Departementet avgjør om det skal være kontor eller ombud. Hvis intet annet blir bestemt skal forretningsføreren for trygdekassen være ombudsmann for arbeidsformidlingen.

Departementet kan fastsette at et formidlingskontor eller en avdeling av dette eller et ombud skal være felles for flere kommuner eller at det skal være særskilt formidlingskontor for visse yrker.

Departementet tilsetter og avskjediger ombudsmenn og tjenestemenn ved felleskontorer og arbeidskontorer.

§ 9. Sosialdepartementet gir nærmere regler til gjennomføring og utfylling av denne forordning og fastsetter etter innstilling fra vedkommende ordfører og i samråd med Finansdepartementet og Innenriksdepartementet lønn for formidlingens tjenestemenn og funksjonærer og hvordan utgiftene ved formidlingen skal bli dekket.

Det er høve til å unnta enkelte yrkesgrupper fra reglene i denne forordning.

II.

Lov om arbeidsformidling av 12 juni 1906 §§ 1—3 oppheves.

*) Kunngj. 28 juli i Lovtid. 1 nr. 28.

**) Kunngj. 3 august i Lovtid. 1 nr. 29.

***) Kunngj. 12 august i Lovtid. 1 nr. 30.

Forordning.) (Trafikkdepartementet.)**

25 juli.

Omsetning og bruk av White Spirit.

I medhold av lov av 9 mars 1944 om sikring av landets forsyning med mineraloljer, gummi og motorkjøretøyer m. v. bestemmes:

§ 1. Med White Spirit (mineralsk terpentin) menes i denne forordning også dilutin, varnolene, sangajol og kry-stallolje.

§ 2. Det er forbudt å selge eller på annen måte overdra White Spirit til forbruker uten at mottakeren samtidig leverer gyldig kjøpetillatelse utstedt av Generaldirektoratet for transport.

Kjøp eller annet erverv i strid med bestemmelsen i første ledd er forbudt.

Overdragelse eller erverv av kjøpetillatelse er forbudt.

Kjøpetillatelser utstedt før 9 juni 1944 er ugyldige.

§ 3. Det er forbudt uten særskilt brukstillatelse fra Generaldirektoratet for transport å bruke White Spirit utover den tid eller til andre formål enn fastsatt i kjøpetillatelsen, likeså å bruke av egne beholdninger uten brukstillatelse.

§ 4. Det er forbudt å selge eller på annen måte overdra White Spirit til forhandler for videre avståelse, hvis ikke forhandleren samtidig leverer kjøpetillatelser for det kvantum som blir tatt imot.

Kjøp eller annet erverv i strid med bestemmelsen i første ledd er forbudt.

§ 5. Det er forbudt å bruke White Spirit i annen virksomhet enn håndverk og industri. Ikke i noe tilfelle må White Spirit brukes til transportvirksomhet, motordrift eller koking.

§ 6. Mineraloljeselskapene skal innen 25 i hver måned sende inn til Generaldirektoratet for transport oppgave over salget av White Spirit i den foregående måned med opplysning om kjøperens navn og det kvantum som hver kjøper har fått utlevert. Kjøpetillatelsen som White Spirit er utlevert mot, skal legges ved.

§ 7. Generaldirektoratet for transport kan gjøre unntak fra bestemmelsene i denne forordning og gi de nødvendige bestemmelser til utfylling og gjennomføring av forordningen.

§ 8. Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av denne forordning eller bestemmelser gitt i medhold av forordningen er straffbar og kan medføre inndraing; jfr. lov av 9 mars 1944 om sikring av landets forsyning med mineraloljer, gummi, motorkjøretøyer m. v. § 2, første ledd.

*) Kunngj. 3 august i Lovtid. 1 nr. 29.

- 25 juli. § 9. Forordningen trer i kraft straks.
Samtidig oppheves forordning av 8 juni 1944 om forbud mot omsetning av White Spirit.
- 25 juli. Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på Christen Jakobsen Vraa og hustrus legat» til hjelp for husarme i Holum, skipa ved Christen Jakobsen Vraa og Marthine Jakobsen Vraa's testament frå 17 oktober 1905.
- 25 juli. Skrivelse *) fra Innenriksdepartementet om feieregulatoriv for Høyanger og Vadheim brann-distrikter i Kyrkjebø herred, Sogn og Fjordane fylke.
- 25 juli. Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om at hund skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter i Siljan herred, Telemark fylke.
- 26 juli. Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Fru Wilhelmine Olava Margrethe Nerdrum, født Dybwads legat» til verdige trengende i Ibestad prestegjeld, opprettet ved sorenskriver H. M. Nerdrum og hustrus testament av 4 mai 1891.
- 26 juli. Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Agronom Olaf E. W. Rørs legat til Norges landbrukshøgskole», opprettet ved Olaf Rørs gavebrev av 16 august 1941.
- 26 juli. Skrivelse **) fra Innenriksdepartementet om regulering av og byggevedtekt for Nordre del av Øvre Voll i Bærum herred, Akershus fylke.
- 26 juli. Skrivelse **) fra Innenriksdepartementet om regulering av og byggevedtekter for kvartalet Tollbodgt., Langesgt., Ny havnegt., Ryddinggangen i Drammen.
- 27 juli. Skrivelse **) fra Sosialdepartementet om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Eina herred, Oppland fylke.
- 27 juli. Skrivelse **) fra Sosialdepartementet om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Asane herred, Hordaland fylke.
- 29 juli. Skrivelse **) fra Innenriksdepartementet om vedtekt til bygningslovens § 124, punkt 3, for Hamar.

*) Kunngj. 3 august i Lovtid. 1 nr. 29.

**) Kunngj. 12 august i Lovtid. 1 nr. 30.

Forordning.*) (Sosialdepartementet.)

31 juli.

**Erstatning for reiseomkostninger m. v.
ved feriereiser.**

Med heimel i § 3 i forordning om fastsetting av lønns- og arbeidsvilkår av 18 desember 1941, jfr. endringslov av 8 april 1943, bestemmer Sosialdepartementet med dette:

§ 1. Arbeider som er blitt utskrevet til arbeid etter lovene om nasjonal arbeidsinnsats har, når han tar den ferie han har krav på, rett til å få dekket av arbeidsgiveren den del av sine reiseutgifter (billettutgifter) som overstiger kr. 20 etter billigste reisemåte fram og tilbake til heimstedet.

Det samme gjelder på samme vilkår arbeidere som etter gjeldende bestemmelser har krav på fraværsvederlag etter riksavtalen.

Dersom reisa fram og tilbake sammenlagt nødvendig varer mer enn 2 døgn, forlenges ferien med den overskytende reisetid. 1 døgn regnes lik 24 timer. Deler av døgn på mer enn 6 timer regnes for et døgn.

For den del av reisetida som overstiger 2 døgn skal arbeidsgiveren betale timelønn som for ordinær arbeidstid (uten overtidstillegg).

§ 2. Den arbeidsgiver som arbeideren er tilsatt hos ved feriens inntreden, utbetaler de beløp som er omhandlet under § 1, men alle de arbeidsgivere som har sysselsatt arbeideren noen del av de siste 6 måneder før feriens inntreden, er solidarisk ansvarlige for arbeiderens rettigheter etter denne forordning. Utgiftene fordeles forholdsvis på disse arbeidsgivere.

§ 3. Denne forordning gjelder fra 15 mai 1944.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på 31 juli.
«Gunvor og Johan Groruds legat til fordel for blinde», opprettet ved fru Gunvor Groruds testament av 25 september 1942.

Forordning *) (Politidepartementet) om forbud mot ferd- 1 aug.
sel med båt og fiske i nærmere bestemte farvann i Iddefjorden, Singleffjorden og ved Hvaler.

Forordning. *) (Næringsdepartementet.) 1 aug.

**Endring i forordning om framstilling og
rasjonering av tobakksvarer av**
10 mai 1943.

I medhold av lov om framstilling av tobakksvarer og regulering av deres omsetning av 26 februar 1942 og midlertidig

*) Kunngj. 12 august i Lovtid. 1 nr. 30.

1 aug. lov om sikring av landets forsyning med livsforfødenheter og andre varer av 19 mars 1942 bestemmes:

I. I forordning om framstilling og rasjonerings av tobakksvarer av 10 mai 1943 skal § 2 lyde så:

§ 2. Forsyningsnemnda deler ut vanlige rasjoneringskort for tobakksvarer til menn født før 1 januar 1924 og kvinner født før 1 januar 1921, som tidligere er innehavere av kjøpe-kort for tobakksvarer.

Det deles ut særskilte tobakkskort for kvinner og for menn.

Avdelingen for proviantering og rasjonerings kan bestemme at produsenter som ikke har oppfylt sin leveringsplikt etter gjeldende rasjonerings- og omsetningsbestemmelser, ikke skal tildeles tobakkskort.

II. Denne forordning trer i kraft straks.

2 aug. Lov *) om opprettelse av Jondalen herred.

§ 1. Jondalen kirke- og skolekommune og gnr. 141, bnr. 1—22 (Gravningsgrend) i Øvre Sandsvør herred og h.nr. 783, e.nr. 1, h.nr. 784, e.nr. 1, h.nr. 785, e.nr. 1—2, h.nr. 786, e.nr. 1, h.nr. 787, e.nr. 1—4, h.nr. 788, e.nr. 1 og h.nr. 789, e.nr. 1 i Kongsberg by skal fra 1 juli 1944 utgjøre en egen herredskommune i Buskerud fylke under navn av Jondalen.

De nevnte eiendommer i Øvre Sandsvør og Kongsberg kommuner skal fra samme dag høre til Jondalen kirkesokn.

§ 2. Grunneiendommene i den delen av Kongsberg by som etter § 1 går over til Jondalen herred, går samtidig inn i landets matrikkel.

Statskassa utreder utgiftene ved de skyldsetningsforretninger som i den anledning må holdes, herunder også utgiftene ved tinglysing av forretningene.

§ 3. Personer som 1 juli 1944 er bosatt på det området som etter § 1 går over til Jondalen herred, skal med hensyn til bestemmelsene i kommunelovgivningen om ervervelse og bruk av stemmerett og rett og plikt til å ta imot oppnevning til kommunale verv anses som om de hadde vært bosatt i Jondalen herred i den tid de har bodd på dette område.

§ 4. Personer som 1 januar 1944 var bosatt på det område som etter § 1 går over til Jondalen herred, anses ved skattelikningen for budsjettåret 1 juli 1944 til 30 juni 1945 med hensyn til skatteplikt som bosatt i Jondalen herred.

Utlikningen av kommuneskatter til den nye kommune og av statskatt for budsjettåret 1 juli 1944 til 30 juni 1945 skal

*) Kunngj. 12 august i Lovtid. 1 nr. 30.

foregå ved likningsmyndighetene i Jondalen herred og etter 2 aug-
de reglene som blir fastsatt der.

Finansdepartementet fastsetter for denne likning de endringer som måtte finnes nødvendige i skattelovgivningens tidsfrister for utførelse av likningen.

§ 5. Den som 1 juli 1944 har — eller i tilfelle av fravær — seinest har hatt fast bopel i det i § 1, første ledd, nevnte område og på samme tidspunkt har hjemstavn i den kommune som vedkommende del av området utskilles fra, anses for å ha hjemstavn i Jondalen herred.

§ 6. Kommunegaranti for lån i Den norske stats småbruk- og boligbank på eiendommer i den nye kommune overtas av denne.

§ 7. Ved skjønn, avgitt av tre personer, oppnevnt av Innenriksdepartementet, bestemmes hvorledes de udelte Gransherad, Flesberg og Øvre Sandsvær kommuners rettigheter og forpliktelser skal fordeles mellom Jondalen herred og den gjenværende del av de nevnte herreder.

Dersom Jondalen herred vil opprette eget kommunalt elektrisitetsverk, kan det under nevnte fordeling kreve seg tildelt Gransherad kommunale elektrisitetsverks ledningsnett m. v. i Gransherad—Jondalen, inklusive ledningen over Bolkesjøheia til og med transformatoren ved Dale. Slikt krav kan Jondalen kommune også sette fram etter at skjønnnet er avgitt men seinest innen 1 juli 1947. Erstatningen skal i så fall fastsettes av en skjønnsnemnd som oppnevnes og avgir skjønn etter samme regler som gjelder for den skjønnsnemnd som er nevnt i denne paragraf.

Skjønnsnemndens medlemmer skal alle være bosatt utenfor de interesserte kommuner.

Skjønnnet avgjøres ved begrunnet kjennelse hvori også bestemmes terminene for oppgjøret. Skjønnsnemnden avgjør mulig tvist om omfanget av det ledningsnett m. v. som Jondalen kommune eventuelt krever seg tildelt etter nærværende paragrafs annet ledd.

Innenriksdepartementet gir nærmere regler om hvorledes skjønnnet skal holdes.

Omkostningene, som fastsettes av Innenriksdepartementet, bæres av de interesserte parter i fellesskap med like stor del på hver.

§ 8. Dersom Jondalen kommune ikke i medhold av § 7 overtar Gransherad kommunale elektrisitetsverks ledningsnett m. v. i Gransherad—Jondalen, inklusive ledningen over Bolkesjøheia til og med transformatoren ved Dale, kan Nedre Jondalen elektrisitetsverk innen 1 juli 1947 med samtykke

- 2 aug. av Jondalen kommune og Innenriksdepartementet kreve dette avstått etter de regler som er fastsatt i lov om skjønn m. v. av 1 juni 1917.

§ 9. Fra denne lovs ikrafttredelse oppheves lov av 6 juni 1889 om ordning av skolevesenet og kirkelige anliggender i det til Buskerud og Telemark hørende distrikt Jondalen.

- 2 aug. **Skrivelse *)** fra Landbruksdepartementet om at hund skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter i Nord-Aurdal herred, Opland fylke.

- 2 aug. **Skriv *)** frå Landbruksdepartementet der forbodet i § 1, 1 leden, i lov frå 4 juli 1919 om innskrenkning i adgangen til å slippe hingster, graokser, geitebukker og graværer på beite vert utvida for Hattfjellidal herad, Nordland fylke, til å gjelda gravær og geitebukk fødd tidlegare enn 1 juni vedkomande år.

- 2 aug. **Skrivelse *)** fra Landbruksdepartementet om at hund skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter i Vågan herred, Nordland fylke, og i Svolvær ladested.

- 2 aug. **Skrivelse *)** fra Landbruksdepartementet om at hund skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter i Karlsøy herred, Troms fylke.

- 3 aug. **Lov *)** om det offentlige lysingsblad.

Nr. 1. § 1. Et offentlig lysingsblad skal utgis minst 1 gang i uken på den måte Justisdepartementet i samråd med Finansdepartementet bestemmer. I bladet skal rykkes inn:

- a. Proklama, innkalling, stevning og annen kunngjøring som etter lovgivningen skal rykkes inn i Offentlige kunngjøringer (Norsk lysingsblad, Norsk kunngjørelsestidende).
- b. Kunngjøring om ledig offentlig embete og stilling.
- c. Annen offentlig kunngjøring av art som Justisdepartementet bestemmer.

Også andre kunngjøringer kan rykkes inn etter krav fra offentlig myndighet.

§ 2. Justisdepartementet gir nærmere forskrifter til utfylling og gjennomføring av denne lov, derunder om annonsepris, tilleggsbladets innredning og utstyr og statens tilsyn med utgivelsen.

§ 3. Denne lov trer i kraft 1 oktober 1944.

*) Kunngj. 12 august i Lovtid. 1 nr. 30.

Lov om utgivelse av en offentlig kunngjørelsestidende 3 aug. m. v. av 19 juni 1882 og lov av 16 april 1942 om tillegg til Nr. 1. lov om utgivelse av en offentlig kunngjørelsestidende m. v. oppheves.

Lov*) om forlenget gyldighet av lov av 3 aug. 15 oktober 1942 om forhøyelse av den kommunale refusjon til staten for politiutgifter 1942—43. Nr. 2.

Det som er bestemt i lov av 15 oktober 1942 om forhøyelse av den kommunale refusjon til staten for politiutgifter i budsjett-terminen 1942—43, skal også gjelde for budsjett-terminen 1944—45.

Lov*) om endring i forordning om arbeidsformidling av 8 oktober 1940. 3 aug. Nr. 3.
I forordning om arbeidsformidling av 8 oktober 1940 skal § 2 lyde:

Ingen arbeidsgiver må tilsette arbeidstaker på annen måte enn etter tilvising av den offentlige arbeidsformidling eller med godkjenning av denne. Er arbeidsavtale truffet i strid med denne regel, kan arbeidsformidlingen pålegge arbeidstakeren å fratre arbeidet.

Reglene i første ledd gjelder ikke:

- a) for tilsetting i de yrker som Sosialdepartementet bestemmer for hele landet eller visse distrikter,
- b) når arbeidstakeren har fylt 70 år,
- c) når tilsettingen ikke varer mer enn 5 dager. Varer arbeidsforholdet ut over 5 dager, må arbeidsgiveren straks melde tilsettingen til arbeidsformidlingen som avgjør om den skal godkjennes.

Forordning.***) (Justisdepartementet.)

4 aug.

Tjenestemenn ved Bredtveit fengsel og Andfjell fangeleir.

I medhold av midlertidig lov om tiltak til opprettholdelse av ro og orden i krigstid av 14 august 1943, jfr. endringslov av 11 mai 1944 nr. 2, avsnitt I, bestemmes:

§ 1. Tjenestemenn ved Bredtveit fengsel og Andfjell fangeleir skal omfattes av den militære straffelov av 22 mai 1902, jfr. lovens § 9, og går inn under denne lovs § 4.

§ 2. Denne forordning trer i kraft straks.

*) Kunngj. 12 august i Lovtid. 1 nr. 30.

**) Kunngj. 18 august i Lovtid. 1 nr. 31.

4 aug. **Forordning. *)** (Sosialdepartementet.)

Oppløsning av arbeidsforhold ved fengslene.

I medhold av § 1 i forordning av 27 mars 1941 om begrensninger i retten til å bringe arbeidsforhold til opphør, slik denne lyder etter lov av 20 mai 1943, fastsetter Sosialdepartementet at oppløsning av arbeidsforhold mellom arbeidsgiver og arbeidstakere (arbeidere og tjenestemenn) ved fengslene for å være gyldig trenger samtykke av den offentlige arbeidsformidling etter de nærmere regler i nevnte forordning.

4 aug. **Forordning. *)** (Næringsdepartementet.)

Omsetning og rasjonering av honning.

I medhold av midlertidig lov om sikring av landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer av 19 mars 1942 bestemmes:

§ 1. Uten samtykke fra Honningsentralen er det forbudt for produsent av honning å selge eller på annen måte overdra honning til andre enn Honningsentralen.

Avdelingen for proviantering og rasjonering kan gi forskrifter om omsetning, rasjonering og salg av honning til forbrukere.

§ 2. Erverv av honning i strid med bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forordning er forbudt.

Det er likeledes forbudt å overdra eller erverve honning som er omsatt i strid med de bestemmelser som er gitt i eller i medhold av forordningen.

§ 3. Avdelingen for proviantering og rasjonering kan gjøre unntak fra bestemmelsene i forordningen og gi utfyllende regler.

§ 4. Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av bestemmelser i denne forordning eller bestemmelser gitt i medhold av forordningen kan føre med seg straff og innstraging; jfr. midlertidig lov av 19 mars 1942 om sikring av landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer § 2, første ledd.

§ 5. Denne forordning trer i kraft straks. Samtidig oppheves forordning av 27 juli 1942 om tildeling av sukker til bifôr og om avlevering, omsetning og rasjonering av honning.

*) Kunngj. 12 august i Lovtid. 1 nr. 30.

Forordning.*) (Finansdepartementet.)

5 aug.

Endringer i forskrifter vedrørende forvaltning av formue i henhold til lov om frakjennning av norsk statsborgerrett av 20 mai 1943.

Med heimel i § 8, første ledd, i lov nr. 1 av 20 mai 1943 om frakjennning av norsk statsborgerrett bestemmes følgende endring i forskriftene av 3 juli 1943:

Forskriftenes § 10 skal lyde således:

§ 10. Bobestyreren sørger for at boets aktiva snarest blir realisert på den mest hensiktsmessige måte. Fast eiendom skal som hovedregel ikke realiseres når den kan nyttiggjøres for stats- eller partiformål. Finansdepartementet bestemmer i hvert enkelt tilfelle om fast eiendom i øvrig skal realiseres. Løsøre skal som hovedregel selges på offentlig auksjon. Omfatter boet bedrift eller forretning, avgjør Likvidasjonstyret om bedriften eller forretningen skal legges ned, selges eller drives videre. For øvrig kan Likvidasjonstyret gi nærmere forskrifter om realisasjonsmåten.

Bolig som vedkommende hadde eiendomsrett til, disponeres av Finansdepartementet. Dette gjelder uansett om det er tale om enebolig eller boligkompleks.

Disposisjonsretten over lokaler, aksjeleiligheter og obligasjonsleiligheter som vedkommende hadde eiendomsrett til samt bolig og lokaler som vedkommende hadde leierett til, utøves av vedkommende ordfører.

Etterlater vedkommende seg hjemmевærende hustru, kan Likvidasjonstyret gi hustruen adgang til av fellesboets inventar å beholde det som antas rimelig til familiens bruk for seg og eventuelle barn.

På samme vilkår kan Finansdepartementet tillate at hjemmевærende hustru og barn fortsatt får adgang til å bebo en større eller mindre del av fellesboets faste eiendom, aksjeleilighet og liknende. Vedkommende ordfører kan tillate det samme hvor ektefellene hadde bolig med vanlig leierett.

Heimelsdokumenter for fast eiendom og skip utstedes av Finansdepartementet. Finansdepartementet kvitterer likeledes pantedokumenter og transporterer verdipapirer. Likvidasjonstyret underskriver kjøpekontrakter for igangværende forretningsvirksomhet av enhver art.

*) Kunngj. 12 august Lovtid. 1 nr. 30.

5 aug. **Skrivelse** fra Innenriksdepartementet, hvorved det etter § 1 i landkommuneloven bestemmes at den kommunale inndelingsgrensen mellom Sørreisa og Bardu herreder, Troms fylke, regnet fra sørvest mot nordøst, skal gå slik:

Den begynner i Salangens grense i Norges geografiske oppmålings varde i det trigonometriske punkt på fjellet Hjerttind, 1882 m o. h., går rettlinjet mot nordøst til kors i stor stein ved vestre ende av Kroktjernet, 302 m o. h., bøyer her mot nord-nordøst og går rettlinjet til grenserøys på søndre del av Sørhusfjellet, hvor grensen mot Målselv herred støter imot.

De her nevnte navn og tall står på gradteigskartene Salangen, utgave 1941, og Målselv, utgave 1939.

8 aug. **Skrivelse** *) fra Sosialdepartementet om ny § 2 a i lukningsvedtekten for utsalgsteder i Skudenes herred, Rogaland fylke.

9 aug. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om at hund skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter i Brandbu herred, Opland fylke.

9 aug. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om at hund skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter i Stjørdal herred, Nord-Trøndelag fylke.

9 aug. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om at hund skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter i Ankenes herred, Nordland fylke.

10 aug. **Lov** *) om tillegg til midlertidig lov av 21 desember 1942 om arbeidsplikt m. v.

I samsvar med § 3, annet ledd, i kunngjøring av 5 februar 1942 fastsettes følgende som gjelder uten hensyn til Grunnlovens bestemmelser:

Midlertidig lov av 21 desember 1942 om arbeidsplikt m. v., jfr. tilleggslover av 9 desember 1943 og 28 april 1944, skal gjelde inntil videre.

10 aug. **Forordning** *) (Politidepartementet.) Forskrifter til utfylling og gjennomføring av lov om bedriftsvern i livsviktige bedrifter.

I medhold av § 5 i lov nr. 2 av 2 mars 1944 om bedriftsvern i livsviktige bedrifter bestemmes:

*) Kunngj. 18 august i Lovtid. 1 nr. 31.

§ 1. Den stedlige ledelse av bedriftsvernet forstås av en distriktsleder som er underordnet en kretsleder. Kretslederen er direkte underordnet Politidepartementet.

Som krets- og distriktsledere fungerer de som er oppnevnt som krets- og distriktsledere i Teknisk nødhjelp.

Grensene for kretsene følger grensene for politipresidiene. Grensene for distriktene følger grensene for politidistriktene.

§ 2. Som større bedrift eller lager etter lovens § 2 regnes de som pr. år produserer eller har på lager på en gang mer enn 2 % av landets minste årsbehov for vedkommende vare.

§ 3. Hvor det finnes hensiktsmessig kan det opprettes felles bedriftsvern for flere bedrifter. Begrunnet forslag fra bedrift eller distriktsleder om opprettelse av felles bedriftsvern må forelegges departementet.

Ensartete bedrifter kan distriktsvis inndeles i grupper under gruppeledere oppnevnt av departementet. Gruppelederne forbereder og leder samarbeidet innen gruppen og danner bindeleddet mellom de enkelte bedrifter og distriktslederen.

§ 4. De livsviktige bedrifter må selv betale alle utgifter i forbindelse med eget bedriftsvern. Dette gjelder også ekstraordinære utgifter til vakthold eller større tekniske sikringsforanstaltninger som utføres etter pålegg.

Er det etter § 3 truffet bestemmelse om opprettelse av felles bedriftsvern for flere bedrifter, skal omkostningene ved dette i mangel av avtale fordeles forholdsmessig etter størrelsen av årets omsetning. Mulig tvist herom avgjøres av departementet.

Når det er tvil om størrelsen av årets omsetning, plikter bedriftene å legge fram de regnskaper og dokumenter som er nødvendige til bedømmelse av forholdet. Bedriftene må også betale utgiftene ved regnskapenes gjennomsyn ved en av departementet oppnevnt revisor.

§ 5. Bedriftsvernlederen er overfor bedriftslederen ansvarlig for at vernet til enhver tid er tilfredsstillende. Han må av bedriftslederen gis myndighet til å gjennomføre de nødvendige forholdsregler.

§ 6. Vakten må bestå av portvakt og patruljerende vakter. Antallet av vaktmannskapene retter seg etter bedriftsområdets størrelse, bedriftens betydning, lokaliteter m. v.

En vaktstjef bør under bedriftsvernlederens overoppsyn ha inspeksjonen av og kontrollen med vaktene.

Alle vakter bør utstyres med spesiell lue, armbind, fløyte, lommelykt, kølle og eventuelt skytevåpen etter departementets nærmere bestemmelse.

For vaktmannskapene må det utarbeides instruksjer hvori mannskapenes plikter fastsettes i alle enkeltheter.

10 aug. § 7. Ingen må gis adgang til bedriftsområdet uten å være i besittelse av de til enhver tid påbudte legitimasjoner.

All kontroll med inn- og utpassering (legitimasjoner), utstedelse av adgangskort (passersedler) og føring av adgangsprotokoll foretas av portvakten.

§ 8. De patruljerende vaktmannskaper skal stadig avpatruljere bedriftsområdet. Disse mannskapers oppgave er:

a. Å hindre uvedkommende i å komme inn på bedriftsområdet.

b. Å kontrollere alle ukjente som ikke er ledsaget av en funksjonær som er spesielt utpekt til det av bedriftslederen.

c. Å pågripe personer som ikke har sitt arbeid i bedriften eller er legitimert til å ferdes på bedriftens område.

d. Å varsle alle uregelmessigheter på og i nærheten av bedriftsområdet.

Ledsagehund bør om mulig anskaffes og benyttes særlig om natten.

§ 9. De livsviktige bedrifter må sikres ved en effektiv inngjerding om mulig i forbindelse med automatiske alarm- og signalanlegg, sterkstrømsanlegg, lyskastere m. v.

Porter og dører må holdes låst, særlig om natten. Porter og dører forsynes med sikkerhetslås og dører forsterkes og vinduer tilgitres.

§ 10. Brannvernet og sanitetstjenesten skal organiseres overensstemmende med de regler som på disse områder til enhver tid er fastsatt i det sivile luftvern henholdsvis for den utvidete egenbeskyttelse og for industriluftvernet.

§ 11. Nødmannskapet har til oppgave å fortsette driften når den er stanset på grunn av skader, streik, sabotasje m. v.

Ved plutselig arbeidstans og ved langvarig stillstand skal nødmannskapet sørge for at bedriftens anlegg m. v. ikke skades eller ødelegges.

§ 12. Ensartete bedrifter, som etter bestemmelsen i § 3, 2 ledd, er inndelt i grupper, må samarbeide og gjennomføre en rasjonell utnyttelse av fagfolk, materialer og forhåndenværende hjelpemidler for å avbøte virkningene av uhell m. v. innenfor den enkelte bedrift og for å kunne gjennomføre en nøddrift hvor dette ellers er umulig.

Kan en enkelt gruppe ikke hjelpe seg selv, kan gruppelederen gjennom distriktslederen rekvirere hjelp fra andre grupper i distriktet. Distriktslederen kan gjennom kretslederen rekvirere hjelp fra andre distrikter i kretsen.

Bedriftslederne kan om nødvendig også henvende seg direkte til distriktslederen for å få hjelp.

§ 13. Alle livsviktige bedrifter må sende inn planer med bilag (karter, instruksjoner m. v.) over det organiserte bedriftsvern. Bedriftsvernplanene skal inneholde de opplysninger som til enhver tid er bestemt.

Bedriftsvernplaner innsendes i 3 eksemplarer til distriktslederen, som sender et eksemplar til departementet og et til kretslederen.

§ 14. Bedriftslederen skal melde ethvert uhell eller tilfelle av sabotasje til politiet og til distriktslederen. Hvor skaden antas å overstige 5 000 kroner skal melding også skje direkte til departementet, Lederen av ordenspolitiet, enten telefonisk eller telegrafisk.

Mindre, alminnelig forekommende, driftsuhell skal ikke meldes, men alle større uhell og alle branner skal meldes.

Alle tilfelle av uhell hvor det er mulighet for sabotasje og alle tilfelle av spionasje skal straks meldes (også til departementet direkte).

Forordning.*) (Sosialdepartementet.)

10 aug.

Forskrifter nr. 4 om arbeidsformidling.

Med heimel i forordning om arbeidsformidling av 8 oktober 1940 § 2, annet ledd punkt a, slik denne bestemmelse lyder etter endringslov av 3 august 1944 fastsettes:

Tilsetting i jord- og skogbruk, skipsfart, laste- og lossearbeid og fiskeri kan skje uten medvirkning av arbeidsformidlingen.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Johan Kochs legat» til hjelp for innfødte nordlendinger som ønsker å utdanne seg som praktisk bergingeniør (mineralog) eller til annen praktisk virksomhet, opprettet ved Johan Kochs testament av 2 juli 1908.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Karl og Agnethe Raaheims legat» til hjelp ved utenlandsreise for modellsnekkere og syersker, opprettet ved fru Agnethe Raaheims testament av 22 april 1929.

Forordning**) (Landbruksdepartementet) om ukefredning for laks- og sjøaurefisket i en del av Driva (Sunn-dalselva).

*) Kunngj. 18 august i Lovtid. 1 nr. 31.

**) Kunngj. 31 august i Lovtid. 1 nr. 33.

15 aug. **Forordning. *)** (Trafikkdepartementet.)

Forskrifter til utfylling og gjennomføring av lov om avståing av telefonsamband.

Med heimel i lov om avståing av telefonsamband av 20 april 1944 bestemmes:

§ 1. Generaldirektoratet for telegrafverket har fullmakt til å utøve den myndighet som er lagt til Trafikkdepartementet etter lovens §§ 1 og 2.

§ 2. Avståingspliktig er enhver som har telefonlinje knyttet til telefonanlegg som tilhører Telegrafverket eller privat telefonverk eller som har linje knyttet til rikstelefonstasjon.

Avståingsplikten omfatter apparatutstyr av alle slag.

§ 3. Avståing kan kreves til fordel for offentlig kontor eller offentlig tjenestemann i stat eller kommune, såframt det har vist seg ugjørilig å skaffe telefon på vanlig måte.

Søknad om avståing må settes fram skriftlig til vedkommende telefonanlegg, telegrafstyrer eller private telefonverk. Søknaden skal grunngis.

§ 4. Når noen må avstå telefon, plikter Telegrafverket eller vedkommende private telefonverk å tilbakebetale ham forskottsbetalt telefonavgift regnet fra den dag avståingen finner sted.

§ 5. Den som avståingen skjer til fordel for, skal betale de utgifter som påløper i samband med avståingen.

Videre skal han betale til den som må avstå telefon, erstatning for:

- a) telefonlinje og telefonapparat med utstyr som eies av vedkommende,
 - b) innbetalt engangsavgift for telefonsambandet, og
 - c) påregnelig økonomisk tap som avståingen ellers medfører.
- Telegrafstyreren (telefonanlegget) eller det private telefonverk skal snarest mulig søke å få i stand minnelig avtale mellom partene om erstatningen.

17 aug. **Midlertidig lov *)** om regulering av produksjon og forbruk av elektrisk energi m. v.

I samsvar med § 3, annet ledd, i kunngjøring av 5 februar 1942 fastsettes følgende som gjelder uten hensyn til Grunnlovens bestemmelser:

§ 1. Trafikkdepartementet eller den det gir fullmakt kan gi de bestemmelser om regulering av produksjon og forbruk av elektrisk energi som finnes påkrevd for å sikre den best mulige utnytting og fordeling.

*) Kunngj. 24 august i Lovtid. 1 nr. 32.

§ 2. Når Trafikkdepartementet eller den det gir fullmakt 17 aug.
av almene hensyn krever det, plikter elektrisitetsverk, bedrift
og virksomhet som disponerer vasskraft eller elektrisk energi:

- a) å levere elektrisk energi til bestemt bedrift eller virksomhet, herunder også til annet elektrisitetsverk;
- b) å stille vann til rådighet for framstilling av elektrisk energi i eget eller annet elektrisitetsverk;
- c) å innskrenke eller avbryte levering av elektrisk energi til egen bedrift eller vedkommende elektrisitetsverks egne kunder når dette er nødvendig for å etterkomme påbud etter punkt a;
- d) å stille sine anlegg til rådighet for overføring av den energi som verket selv eller andre verk leverer i henhold til punkt a.

Før det gis pålegg etter foregående ledd, skal eieren av den virksomhet pålegget gjelder, gis høve til å uttale seg.

§ 3. Når Trafikkdepartementet eller den det gir fullmakt av almene hensyn krever det, plikter elektrisitetsverk, bedrift og virksomhet å avta elektrisk energi fra det eller de elektrisitetsverk som vedkommende myndighet bestemmer.

§ 4. Prisdirektoratet gir i samsvar med anordning om prisregulering av 12 september 1940 bestemmelser om utregning av vederlaget for levering av elektrisk energi og avståing av vasskraft etter denne lov. Det kan overdra sin myndighet til å fastsette prisen for elektrisk energi og vasskraft til andre.

Direktoratet kan gi elektrisitetsverk adgang til å regne straffeavgift i tillegg til den tariffmessige avgift for forbruk av elektrisk energi over en tillatt mengde, og gi regler om hva de innkomne beløp skal brukes til.

§ 5. For elektrisk energi som leveres etter pålegg etter § 2, første ledd, punkt a, skal elektrisitetsverket ha betaling etter de vanlige tariffen for slik bruk som leveringen gjelder selv om verket på grunn av pålegget må innskrenke eller avbryte levering til andre forbrukere som betaler etter høyere tariffen.

Må levering til egen bedrift innskrenkes eller avbrytes, skal prisen for levert energi settes slik at verket får dekket sine utgifter ved produksjonen og en rimelig fortjeneste.

§ 6. Trafikkdepartementet eller den det gir fullmakt kan kreve at elektrisitetsverk gir de oppgaver over produksjonsforhold og forbruk av elektrisk energi som anses nødvendige for til enhver tid å skaffe oversikt over landets eller distriktets forsyning av elektrisk energi.

Et elektrisitetsverk kan gis pålegg om å samle slike oppgaver fra verkene innen et bestemt område.

- 17 aug. § 7. Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt med heimel i denne lov eller som unnlater å etterkomme påbud som er gitt med heimel i loven, straffes med bøter inntil kr. 100 000 eller med fengsel inntil 3 måneder.

Er overtredelsen begått av noen som har handlet på vegne av selskap eller annen juridisk person, kan bøtestraffen idømmes også den som det er handlet på vegne av.

§ 8. Forordning om levering av elektrisk energi m. v. av 19 september 1941 og midlertidig lov om rasjonering av elektrisk energi av 20 august 1942 oppheves.

- 17 aug. **Skrivelse** *) fra Innenriksdepartementet om tilleggsvedtekt til bygningslovens § 93 for Kongsberg.

- 17 aug. **Skriv** *) frå Innenriksdepartementet, om vedtekter til bygningslovas §§ 47 og 48 for Vossevangen bygningskommune, Hordaland fylke.

- 17 aug. **Skrivelse** *) fra Innenriksdepartementet om regulering av og byggevedtekter for Barmanhaugen i Kristiansund.

- 17 aug. **Skrivelse** *) fra Innenriksdepartementet om regulering av og byggevedtekter for «Prærien» i Namsos.

- 17 aug. **Skriv** **) frå Landbruksdepartementet om at hund skal haldas i band eller forsvarleg innestengt eller inngjerd i den tid bufe beiter i Seljord herad, Telemark fylke.

- 18 aug. **Skrivelse** fra Innenriksdepartementet, hvorved det etter § 1 i landkommuneloven bestemmes at gnr. 135 bnr. 1—10 i Øvre Sandsvær overføres fra Hedenstad sokn i Øvre Sandsvær herred til Svene sokn i Flesberg herred, Buskerud fylke, med virkning fra 18 august 1944.

De personer som på overføringsdagen er bosatt i den del av Øvre Sandsvær herred som blir ført over til Flesberg, skal med hensyn til bestemmelsene i kommunelovgivningen om ervervelse og bruk av stemmerett og rett og plikt til å ta imot oppnevning til kommunale verv anses som om de har vært bosatt i Flesberg i den tid de har bodd på dette område.

De personer som har heimstavnnsrett i Øvre Sandsvær, skal ha heimstavnnsrett i Flesberg fra overføringsdagen dersom de har eller — i tilfelle av fravær — seinest har hatt fast bopel i den del av Øvre Sandsvær herred som blir ført over til Flesberg.

*) Kunngj. 24 august i Lovtid. 1 nr. 32.

*) Kunngj. 31 august i Lovtid. 1 nr. 33.

De personer som 1 januar 1944 var bosatt i den del av Øvre Sandsvær herred som blir ført over til Flesberg, anses ved skattelikningen for budsjetåret 1 juli 1944 til 30 juni 1945 med hensyn til skatteplikt som bosatt i Flesberg. Utligning av kommuneskatt og statskatt for nevnte budsjetår skal foregå ved likningsmyndighetene i Flesberg og etter de regler som gjelder der. Finansdepartementet fastsetter for denne likning de endringer som måtte finnes nødvendige i skattelovgivningens tidsfrister for utførelsen av likningen.

Skrivelse *) fra Innenriksdepartementet om regulering 18 aug. av og byggevedtekter for Øvrevågen i Kristiansund.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på 19 aug. «Hans O. J. Erichsens legat til minne om hans mor, Bertha Erichsen» til trengende medlemmer av Tromsø menighet, opprettet ved H. O. J. Erichsens testament av 18 oktober 1935.

Skrivelse fra Trafikkdepartementet til Landbruksdepartementet om at ekstrahjelp ved Finnmark jordsalgskommisjon med hensyn til kostgodtgjørelse på tjenestereiser innen riket henføres til regulativets 2 klasse.

Lov)** om lærereksamener ved Universitetet i Oslo. 24 aug. Nr. 1.

§ 1. Ved Universitetet i Oslo skal avholdes lærereksamener ved det språklig-historiske fakultet og ved det matematisk-naturvitenskapelige fakultet.

§ 2. Lærereksamen ved det språklig-historiske fakultet omfatter 3 fag. Den gir rett til titelen *candidatus philologiae* (cand. philol.).

Lærereksamen ved det matematisk-naturvitenskapelige fakultet omfatter 4 fag. Den gir rett til titelen *candidatus realium* (cand. real.).

Ved det språklig-historiske fakultet kan dessuten holdes lærereksamen i engelsk og tysk for studerende med lærerprøve.

Teologiske kandidater kan få vitnemål for bestått lærereksamen ved det språklig-historiske fakultet ved å underkaste seg prøven i et språkfag eller i historie.

§ 3. Eksamener fra læreanstalter utenfor Universitetet kan tre istedenfor prøve i enkelte fag ved Universitetets

*) Kunngj. 24 august i Lovtid. 1 nr. 32.

**) Kunngj. 31 august i Lovtid. 1 nr. 33.

24 aug. lærereksamener. De nærmere regler gis av Kirke- og undervisningsdepartementet.

§ 4. Enhver som har bestått en av Universitetets lærereksamener har adgang til ved Det pedagogiske seminar å gjennomgå et teoretisk og praktisk kurs på ett semester. Etter søknad kan departementet gi en studerende adgang til dette kurs også før han har fullført slik eksamen.

Ved seminaret underkaster kandidaten seg eksamen i pedagogikk, metodikk og psykologi.

§ 5. De nærmere bestemmelser om fagene og hva som skal kreves i hvert av disse ved ovennevnte eksamener, samt ordningen av prøvene, fastsettes ved reglement av departementet.

§ 6. Vilkår for tilsetting som rektor, lektor eller adjunkt ved offentlig eller kommunal høyere almenskole er lærereksamen ved det språklig-historiske eller matematisk-naturvitenskapelige fakultet og eksamen fra pedagogisk seminar. Den som har eksamen fra lærerskole, trenger ikke eksamen fra pedagogisk seminar.

§ 7. Den som skal styre eksamensberettiget privatskole, må ha samme utdannelse som kreves for tilsvarende stilling i offentlig eller kommunal skole.

Departementet kan dispensere fra reglene i første og annet ledd når det gjelder adjunkter og bestyrere av private skoler. Når særlige grunner foreligger, kan det gi slik dispensasjon også for realskolebestyrere og lektorer.

Teologiske kandidater kan som religionslærere tilsettes i lektor- eller adjunktstillinger i det antall som måtte være fastsatt til enhver tid.

§ 7. Den som i tillegg til lærereksamen ved Universitetet tar magister- eller doktorgrad, får 3 års tillegg i sin ansenitet som lektor eller adjunkt.

§ 8. Lov om Universitetets lærereksamener av 16 juli 1920 og forordning om lærereksamen i engelsk og tysk ved Universitetet i Oslo av 9 oktober 1940 oppheves.

Den som har bestått en embetseksamen for lærere ved de offentlige skoler i samsvar med de bestemmelser som gjaldt før loven av 16 juli 1920, beholder de rettigheter som var knyttet til denne eksamen, og har samme adgang til å bli tilsatt i stillinger i den høyere skole som kandidater med eksamen etter nærværende lov.

De teologiske kandidater som er tilsatt ved de høyere skoler når denne lov trer i kraft, beholder samme adgang til avansement som de for tiden har.

Lov*) om midlertidig endring i lov om 24 aug.
alderstrygd av 16 juli 1936. Nr. 2.

Fra 1 juli 1944 og inntil videre skal pensjonister som har alderspensjon etter lov om alderstrygd av 16 juli 1936 utbetales et dyrtidstillegg på 10 % av pensjonen.

Av dyrtidstillegget får kommunene godtgjort $\frac{7}{8}$ av aldersfondet, dog slik at kommuner med høyere pensjonsgrunnlag enn minstepensjonsgrunnlaget bare får godtgjort etter 10 % tillegg til pensjonen, utregnet etter sistnevnte grunnlag; jfr. alderstrygdlovens § 37, 2net punktum.

Foranstående bestemmelse gjør ingen endring i kommunalt vedtak om høyere prosenttillegg, når vedtaket er godkjent av Sosialdepartementet.

Sosialdepartementet gir nærmere bestemmelser om gjennomføringen av denne lov.

Midlertidig lov*) om tillegg til lov om hus- 24 aug.
leie av 16 juni 1939. Nr. 3.

§ 1. Den vedlikeholdsplikt som påhviler en leier etter § 19 i lov om husleie av 16 juni 1939 omfatter ikke skade som uten leierens skyld er voldt på en leilighet ved krigshandling eller ved liknende ytre innvirkning som skyldes krigen.

Sosialdepartementet avgjør i tvilstilfelle med bindende virkning om en ytre innvirkning skal likestilles med krigshandling.

§ 2. Når det er voldt skade på en leilighet av årsak som nevnt under § 1 og eieren ikke uten opphold lar skaden utbedre, har leieren rett til å sette leiligheten i brukbar stand på eierens kostnad.

§ 3. Til å dekke utgiftene ved reparasjoner etter § 2 kan leieren holde tilbake halvparten av månedsleia for husrommet for et tidsrom av inntil 6 måneder. Det er et vilkår at leieren overfor eieren eller den som på hans vegne tar imot husleia, foreviser kvitterte regninger for nødvendige utlegg.

Er utlegga større enn det beløp som svarer til 3 måneders husleie, har leieren rett til å få det overskytende beløp refundert etter reglene i § 40, annet, tredje og fjerde ledd, i lov om husleie av 16 juni 1939.

§ 4. Med leier blir etter denne lov å likestille den som har bruksrett til leilighet som er avstått med heimel i lov

*) Kunngj. 31 august i Lovtid. 1 nr. 33.

*) Kunngj. 2 september i Lovtid. 1 nr. 34.

- 24 aug. av 7 november 1942 om rett for kommuner til å kreve avstått
Nr. 3. bruksrett til husrom m. v.

§ 5. Reglene i denne lov kan ikke fravikes ved avtale til skade for leieren.

- 24 aug. **Ministerpresidentens vedtak om endringer i regulativet for offentlige tjenestemenns skyss- og kostgodtgjørelse for reiser innen riket av 23 juli 1926 med seinere endringer.**

Siste ledd i regulativets §§ 16 og 17 blir sålydende:

De ovenfor nevnte satser forhøyes midlertidig fra 1 september 1944 med 50 %.

§ 11 d) oppheves og istedet får nevnte paragraf et nytt siste ledd sålydende:

Videre kan Trafikkdepartementet tilstå erstatning for skader på og tap av reisegods for en verdi av inntil kr. 1 000.

- 25 aug. **Skrivelse *)** fra Landbruksdepartementet om at hund skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter i Brønnøysund.

- 25 aug. **Skrivelse *)** fra Landbruksdepartementet om at hund skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter i Nesseby herred, Finnmark fylke.

- 26 aug. **Forordning. **)** (Trafikkdepartementet.)
Gjennomføring av midlertidig lov om regulering av produksjon og forbruk av elektrisk energi m. v.

Med heimel i midlertidig lov av 17 august 1944 om regulering av produksjon og forbruk av elektrisk energi m. v. bestemmes:

§ 1. Elektrisitetsverk som må gå til innskrenkninger i sin strømlevering eller tilhører et område som ikke er sikret kraft i den kommende maksimal-belastningsperiode, skal foreta innskrenkninger etter følgende retningslinjer:

a. Nye abonnenter må ikke tilkobles og utvidelse av strømlevering til tidligere abonnenter må ikke finne sted uten samtykke av Trafikkdepartementet eller den det gir fullmakt.

b. Et elektrisitetsverks abonnenter må finne seg i å begrense sitt konsum i den utstrekning det er nødvendig på grunn av strømrasjoneringen.

*) Kunngj. 31 august i Lovtid. 1 nr. 33.

**) Kunngj. 8 september i Lovtid. 1 nr. 34.

- c. Bestemmelsene i punkt b gjelder også elektrisitetsverk 26 aug. eller andre som kjøper elektrisk energi til videre salg.
- d. Elektrisitetsverk har rett til, i rasjoneringssøymed, å avbryte strømleveringen til bestemte tider av døgnet.
- e. Elektrisitetsverk kan nekte å levere strøm etter fastpristariff (vippe, overforbruksmåler).

§ 2. Innenfor de områder som Trafikkdepartementet bestemmer, skal samtlige elektrisitetsverk, som har mulighet for å motta elektrisk energi fra eller levere slik energi til andre elektrisitetsverk, så vidt mulig, under hensyn til de tekniske muligheter for kraftutveksling, gå til samme innskrenkninger i strømleveringene når slike innskrenkninger er nødvendige.

§ 3. Elektrisitetsverk har rett til å bryte strømleveringen for avtaker som vesentlig overskrider det tillatte konsum.

§ 4. Trafikkdepartementet eller den det gir fullmakt, kan bestemme at kjøp av spillkraft ikke skal være tillatt uten Trafikkdepartementets samtykke.

§ 5. Elektrisitetsverk skal, så vidt mulig, i god tid bekjentgjøre de rasjoneringsbestemmelser som kommer til anvendelse.

§ 6. Trafikkdepartementet eller den det gir fullmakt kan gi pålegg

- a) om samkjøring — herunder parallellkjøring — mellom flere elektrisitetsverk,
- b) om at elektrisitetsverk skal foreta de tekniske forandringer som er påkrevd for å muliggjøre slik samkjøring, såframt det derved kan vinnes inn energimengder av betydning for kraftforsyningen.

§ 7. Bestemmelsene trer i kraft straks.

Lov *) om fylkesmenn.

31 aug.

§ 1. Fylkesmannen er sivil overøvrighet og statens øverste representant i fylket og som sånn ansvarlig for fylkets forvaltning.

Han skal være oppmerksom på alle forhold som kan tjene til utvikling og bedring av fylkets og befolkningens tarv, og skal ta opp arbeidet med å løse disse problemer.

Han er faglig underlagt de enkelte departementer og andre sentrale myndigheter. Administrativt er han underlagt Innenriksdepartementet.

Han skal stå i nøye samarbeid med fylkesføreren.

*) Kunngj. 8 september i Lovtid. 1 nr. 34.

31 aug. § 2. Fylkesmannen er embetsmann og skal fylle de vilkår for utnevning til overøvrighet som er bestemt i Grunnlovens § 92. Han skal være økonomisk vederheftig.

24 aug. § 3. Offentlige lokale forvaltningsorganer i fylket er enten underlagt eller tilknyttet fylkesmannens forvaltningsmyndighet. Dette gjelder likevel ikke den geistlige og militære forvaltning, sikkerhetspolitiet, revisjonsvesenet og Norges arbeidstjeneste; jfr. dog § 7.

Ordenspolitiet med unntak av pris- og rasjoneringspolitiet, påtalemyndigheten, toll- og justervesenet, statens forsyningsinspektører samt post-, telegraf-, telefon- og jernbanesvesenet er tilknyttet fylkesmannens forvaltningsmyndighet. De øvrige forvaltningsområder er underlagt fylkesmannen. Domstolenes uavhengighet berøres ikke av denne lov.

25 aug. § 4. Fylkesmannen leder den del av forvaltningen som er underlagt ham, i samsvar med gjeldende lover og andre bestemmelser og etter de faglige instruksjoner han mottar fra departementene og andre sentrale myndigheter.

25 aug. § 5. Fylkesmannen har ikke avgjørelsesmyndighet for den del av forvaltningen som bare er tilknyttet ham med mindre han ved særskilt bestemmelse er gitt slik myndighet. Han kan dog overta ledelsen av forvaltningen også på dette område når han finner at det på grunn av ekstraordinære forhold er nødvendig å gripe inn.

26 aug. Ellers har fylkesmannen også når det gjelder den del av forvaltningen som er tilknyttet ham, følgende myndighet som han utøver i samsvar med de instruksjoner som han måtte motta fra departementene og andre sentrale myndigheter:

1. Fylkesmannen fører som sivil overøvrighet alminnelig tilsyn med vedkommende forvaltning og dennes embets-, tjeneste- og ombudsmenn. Han skal underrette vedkommende departement om forhold som etter hans mening bør undersøkes eller rettes.
2. Fylkesmannen kan kreve opplysninger, rapporter og uttalelser av de lokale forvaltningsorganer. Han kan peke på ønskeligheten av tiltak og kan av vedkommende lokale forvaltningsorganer kreve utført planleggingsarbeider eller andre forberedende arbeider. Han kan også kreve at en enkelt sak eller bestemte slags saker skal sendes om ham til departementet eller annen sentral myndighet.
3. Fylkesmannen kan innkalle embets-, tjeneste- og ombudsmenn til personlig frammøte hos seg, og innhente forklaring av dem.

§ 6. For den del av forvaltningen som er tilknyttet fylkesmannen, skal de forskjellige departementer holde ham underrettet om alle forhold som fylkesmannen som statens

øverste representant i fylket bør være kjent med. Likeledes skal de lokale fagsjefer muntlig eller skriftlig underrette ham om slike forhold. 31 aug.

§ 7. Fylkesmannen kan som statens øverste representant i fylket, når han finner det formålstjenlig, innkalle embets-, tjeneste- og ombudsmenn innen den offentlige lokalforvaltning i fylket (herunder også embets- og tjenestemenn i forvaltningsorganer som nevnt i § 3, første ledds annet punktum) til konferanser eller til å delta i offentlige eller lukkede møter.

§ 8. Embets- eller tjenestemenn som er underlagt fylkesmannen kan av denne gis tjenestefrihet for inntil 6 måneder, såfremt han ikke etter andre bestemmelser har adgang til å gi tjenestefrihet for lengre tid.

Fylkesmannen kan for inntil 6 måneder suspendere tjenestemenn som er underlagt ham.

I embete eller annen offentlig stilling som er underlagt fylkesmannens forvaltningsmyndighet, og som blir ledig ved suspensjon eller på annen måte, kan fylkesmannen konstituere en annen til midlertidig å bestyre embetet eller stillingen.

§ 9. Fylkesmannen autoriserer offentlige protokoller og fører tilsyn med bruken og oppbevaringen av disse i samsvar med de bestemmelser som gjelder til enhver tid.

§ 10. Innenriksdepartementet kan besette et fylkesmannsembete ved konstitusjon for inntil 6 måneder. For samme tid kan det gi en fylkesmann tjenestefrihet.

Ministerpresidenten eller den han bemyndiger fastsetter reglement for ordning av fylkesadministrasjonen. Herunder gis bestemmelser om overdragelse av fylkesmannens myndighet og om utøvelsen av denne i uforutsette forfallstilfelle og under kortere fravær.

§ 11. Når det etter denne lovs ikrafttredelse opprettes nye offentlige lokale forvaltningsorganer, skal de underlegges fylkesmannen når ikke annet blir bestemt ved lov eller vedtak av Ministerpresidenten.

§ 12. Denne lov trer i kraft fra den tid Innenriksdepartementet bestemmer.

De offentlige lokale forvaltningsorganer som ved denne lov underlegges fylkesmannens forvaltningsmyndighet, utøver likevel den myndighet som er tillagt dem etter gjeldende lover og andre bestemmelser inntil bestemmelse er truffet om overføring av myndigheten til fylkesmannen eller om forholdet mellom fylkesmannen og det underordnede forvaltningsorgan. Så lenge slik bestemmelse ikke er truffet, kan fylkesmannen likevel kreve at et underordnet forvaltningsorgan forelegger ham en enkelt sak eller bestemte slags saker til godkjenning eller avgjørelse.

31. aug. **Skrivelse** *) fra Innenriksdepartementet om feieregulator for Lande—Greåker brann- og bygningskommune, Østfold fylke.

31. aug. **Skrivelse** *) fra Innenriksdepartementet om regulering av og byggevedtekter for strøket mellom V. Almenningssgate, Stortkaia, Apotekergata og Storgata i Kristiansund.

Aug. **Kapiteltakster** for året 1944 fastsatt av Statens kornforretning i henhold til lov nr. 9 av 25 juni 1937 og forskrifter fastsatt av Kirke- og undervisningsdepartementet 15 oktober 1937.

Ettårige kapiteltakster for 1944.

Gjeldende for alle bispedømmer.

	Kr. pr. 100 kg.	Kr. pr. hl.
Hvete	38,00	28,50
Rug, 1 kvalitet	38,00	26,98
» 2 —	30,40	21,58
Bygg, 1 —	35,00	21,70
» 2 —	28,00	17,36
Havre, 1 —	32,00	16,00
» 2 —	25,60	12,80
Blandkorn, 1 —	33,50	18,85
» 2 —	26,80	15,08
Erter, 1 —	75,00	60,00
» 2 —	60,00	
Gjennomsnitt for hvete, rug og erter		38,49
Byggmalt	52,50	28,35
Havremalt	48,00	
Blandkornmalt	50,25	
Rugmel, 1 kvalitet	36,50	
» 2 —	29,20	
Byggmel, 1 —	31,00	
» 2 —	24,80	
Havremel, 1 —	39,50	17,88
» 2 —	31,60	
Blandmel, 1 —	35,25	
» 2 —	28,20	

De siste 10 og 20 års kapiteltakster i gjennomsnitt for de forskjellige bispedømmer.

Oslo bispedømme.

Landskyld og leding etter gjennomsnittet av de siste 10 års kapiteltakster.

100 kilogram rugmel	kr. 31,57
100 — byggmel	» 27,17
100 — havremel	» 29,96

*) Kunngj. 8 september i Lovtid. 1 nr. 34.

100 kilogram blandmel	kr. 28,57	Aug.
1 hektoliter bygg	» 15,05	
1 — havre	» 10,75	

Tiendekorn etter gjennomsnittet av de siste 20 års kapiteltakster.

1 hektoliter i gjennomsnitt for hvete, rug og erter	kr. 22,12	7 sept.
1 — bygg	» 14,15	Nr. 2.
1 — blandkorn	» 11,96	
1 — havre	» 10,55	
1 — lettbygg	» 9,59	
1 — letthavre	» 7,31	

Hamar bispedømme.

Landskyld og leding etter gjennomsnittet av de siste 10 års kapiteltakster.

100 kilogram rugmel	kr. 31,35
100 — byggmel	» 27,09
100 — havremel	» 29,87
100 — blandmel	» 28,48
1 hektoliter bygg	» 15,01
1 — havre	» 10,72
100 kilogram byggmalt	» 34,75
100 — havremalt	» 30,70
100 — blandkornmalt	» 32,73

Tiendekorn etter gjennomsnittet av de siste 20 års kapiteltakster.

1 hektoliter gjennomsnitt for hvete, rug og erter	kr. 21,64
1 — bygg	» 14,25
1 — blandkorn	» 12,01
1 — havre	» 10,77
1 — lettbygg	» 9,43
1 — letthavre	» 7,44

Agder bispedømme.

De siste 10 års kapiteltakster i gjennomsnitt.

100 kilogram bygg	kr. 24,16
1 hektoliter bygg	» 14,98
100 kilogram havre	» 21,49

Stavanger bispedømme.

De siste 10 års kapiteltakster i gjennomsnitt.

100 kilogram bygg	kr. 24,11
100 — havre	» 21,25

Aug.

Bjergvin bispedømme.

De siste 10 års kapiteltakster i gjennomsnitt.

1 hektoliter hvete	kr. 20,90
1 — rug	» 18,28
1 — bygg	» 14,85
1 — havre	» 10,60
1 — blandkorn	» 12,72
1 — malt	» 20,16

De siste 20 års kapiteltakster i gjennomsnitt.

1 hektoliter hvete	kr. 19,98
1 — rug	» 16,98
1 — bygg	» 13,85
1 — havre	» 10,14
1 — blandkorn	» 12,10
1 — malt	» 21,85

Nidaros bispedømme.

De siste 10 års kapiteltakster i gjennomsnitt.

1 hektoliter såbygg	kr. 15,08
1 — såhavre	» 10,84

Hålogaland bispedømme.

De siste 10 års kapiteltakster i gjennomsnitt.

1 hektoliter såbygg	kr. 15,37
---------------------------	-----------

4 sept. **Skrivelse** *) fra Sosialdepartementet om gjennomføring av husleieloven i Kråkstad herred, Akershus fylke; jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.

5 sept. **Skrivelse** *) fra Innenriksdepartementet om byggevedtekter for Lierbyen, Lierstranden og Nøsted samt Assiden bygningsdistrikt i Lier herred, Buskerud fylke.

7 sept. **Lov** *) om gjennomføring av normaltidslov
Nr. 1. vinteren 1944—45.

§ 1. Den fra 3 april 1944 gjeldende tidsregning (sommertid) ender 2 oktober 1944 kl. 3 morgen. På dette tidspunkt skal de offentlige ur stilles tilbake en time, dvs. fra klokken 3 til 2. Av de dobbelte timer 2 oktober 1944 fra klokken 2 til 3 morgen blir den første time å benevne som 2 A, 2 A 1 minutt osv. til 2 A 59 minutter, den annen time som 2 B, 2 B 1 minutt osv. til 2 B 59 minutter.

*) Kunngj. 15 september i Lovtid. 1 nr. 35.

§ 2. Den 2 april 1945 kl. 2 morgen gjeninnføres sommer- 7 sept.
tid på ny. På dette tidspunkt skal de offentlige ur stilles fram Nr. 1.
en time dvs. fra klokken 2 til 3.

§ 3. Trafikkdepartementet gir nærmere regler til utfylling
og gjennomføring av denne lov.

Lov*) om endring i forordning om disiplinær- og politimyndighet i arbeidstjenest- 7 sept.
sten. Nr. 2.

I forordning om disiplinær- og politimyndighet i arbeids-
tjenesten av 24 april 1941 gjøres følgende endringer:

§ 1. Med arbeidstjenestemann menes enhver som hører
til Norges arbeidstjeneste etter § 13 i lov av 25 mars 1943
om Norges arbeidstjeneste.

§ 4. Følgende forhold kan refses som disiplinærforseelse
etter reglene i denne forordning:

1. Overtredelse eller forsømmelse av arbeidstjenestens plik-
ter, uforstand i tjenesten og brudd mot arbeidstjenestens
tukt, orden og kameratskap.
2. Overtredelse av forordning av 14 juli 1941 om forbryr-
telser og forseelser i arbeidstjenesten.
3. Overtredelse av bestemmelsene i den alminnelige borger-
lige straffelovs kapitel 15 falsk forklaring, kapitel 16
falsk anklage, kapitel 18 dokumentfalsk, kapitel 22 for-
brytelse mot liv, legeme og helbred, kapitel 23 ærekren-
kelse, kapitel 24 underslag, tyveri og naskeri, kapitel 26
bedrageri og utroskap, kapitel 35 forseelser mot den al-
minnelige orden og fred, kapitel 37 forseelser mot den
alminnelige tillit, kapitel 39 forseelser mot person, kapitel
40 forseelser mot formuesrettigheter, såframt handlin-
gen er rettet mot Norges arbeidstjeneste eller mot noen
som hører til Norges arbeidstjeneste.

§ 5. At en handling som kan refses etter § 4, punkt 1,
tillike er straffbar, er ikke til hinder for at refselse ilegges.

Antas forholdet å være straffbart, bør refselse som regel
ikke ilegges før spørsmålet om påtale er gjort. Blir straffe-
sak reist, skal illeggelse av refselse utstå til saken er retts-
kraftig avgjort. Med unntak av slik refselse som nevnt i § 7,
punkt 6, kan refselse ikke ilegges hvis vedkommende blir dømt
til straff uten at fullbyrdelsen besluttes utsatt. Refselse kan
ikke bli ilagt hvis han blir frikjent fordi retten ikke har
funnet det bevist at han har begått handlingen.

§ 6. Refselse kan ilegges alle arbeidstjenestemenn og
rodeforstandere i utskrivningsvesenet.

*) Kunngj. 15 september i Lovtid. 1 nr. 35.

7 sept. § 7.

Nr. 2. Punkt 2: Streng irettesettelse som gis skriftlig og leses opp for den refsete i overvær av flere arbeidstjenestemenn av samme eller høyere grad undergitt den foresatte som ilegger refselsen, eller for menige leses opp på dagsordenen.

Irettesettelse gis i sømmelige uttrykk. En alminnelig irettevisning er ikke å betrakte som irettesettelse.

Punkt 4:

Frihetsinnskrenkning, som består i forbud mot til visse tider av dagen eller hele døgnet i et tidsrom av inntil 60 dager å gå utenfor kvarteret, kasernen, leiren eller annet nærmere betegnet område. Denne art refselse må ikke brukes igjen før det er gått minst dobbelt så lang tid som frihetsinnskrenkningen har vart.

Punkt 5:

Arrest inntil 60 dager. Den kan være husarrest eller vaktarrest.

§ 8, første ledd.

Rodeforstandere i utskrivningsvesenet og kvinner som er ansatt i Norges arbeidstjeneste uten å være befal, kan ikke av andre enn arbeidstjenesterettene og sjefen for Norges arbeidstjeneste ilegges annen refselse enn streng irettesettelse og irettesettelse.

§ 11. For samme forhold må bare anvendes en art refselse. Dog kan alltid utelukkelse fra Norges arbeidstjeneste benyttes ved siden av en annen refselse.

§ 13. Sjefen for Norges arbeidstjeneste kan ilegge enhver refselse. Annet befal kan ikke ilegge refselse som nevnt i § 7, punkt 6.

Myndighet til å ilegge refselse har ellers etter reglene i punkt 1—3 befal som tjenstgjør som distriktsjef, fylkingssjef eller sveitsjef. Sjefen for Opplæringsavdelingen i Sentralorganisasjonen har for de skoler og kurs som ikke er underlagt noe distrikt samme myndighet som distriktsjef.

1. Distriktsjef kan ilegge:

- a. Befal av nestbrigadeførers og fylkingførers grad streng irettesettelse og irettesettelse.
- b. Befal av troppførers grad til og med sveitførers grad inntil 21 dagers vaktarrest, inntil 21 dagers husarrest, streng irettesettelse og irettesettelse.
- c. Befal av overlagførers og lagførers grad inntil 30 dagers vaktarrest, inntil 30 dagers husarrest, inntil 30 dagers frihetsinnskrenkning, streng irettesettelse og irettesettelse.

d. Menige elever av arbeidstjenestens skoler og kurs som er underlagt distriktsjefen inntil 30 dagers vaktarrest, inntil 30 dagers husarrest, inntil 30 dagers frihetsinnskrenkning, parade, streng irettesettelse og irettesettelse. 7 sept. Nr. 2

e. Andre menige inntil 30 dagers vaktarrest, inntil 30 dagers frihetsinnskrenkning, parade, streng irettesettelse og irettesettelse.

2. Fylkingsjef kan illegge:

a. Sveitfører streng irettesettelse og irettesettelse.

b. Befal av nestsveitførers og troppførers grad inntil 6 dagers husarrest, streng irettesettelse og irettesettelse.

c. Befal av overlagførers og lagførers grad inntil 14 dagers vaktarrest, inntil 14 dagers husarrest, inntil 14 dagers frihetsinnskrenkning, streng irettesettelse og irettesettelse.

d. Menige elever av arbeidstjenestens skoler og kurs som er ham underlagt inntil 14 dagers vaktarrest, inntil 14 dagers husarrest, inntil 14 dagers frihetsinnskrenkning, parade, streng irettesettelse og irettesettelse.

e. Andre menige inntil 14 dagers vaktarrest, inntil 14 dagers frihetsinnskrenkning, parade, streng irettesettelse og irettesettelse.

3. Sveitsjef kan illegge:

a. Befal av nestsveitførers og troppførers grad streng irettesettelse og irettesettelse.

b. Befal av overlagførers og lagførers grad inntil 6 dagers vaktarrest, inntil 6 dagers husarrest, inntil 10 dagers frihetsinnskrenkning, streng irettesettelse og irettesettelse.

c. Menige elever av arbeidstjenestens skoler og kurs som er ham underlagt inntil 6 dagers vaktarrest, inntil 10 dagers husarrest, inntil 10 dagers frihetsinnskrenkning, parade, streng irettesettelse og irettesettelse.

d. Andre menige inntil 6 dagers vaktarrest, inntil 10 dagers frihetsinnskrenkning, parade, streng irettesettelse og irettesettelse.

Sjefen for Norges arbeidstjeneste bestemmer i hvilken utstrekning sjefen i andre tilfelle enn foran nevnt skal ha refleksjonsmyndighet.

I tvilstilfelle avgjør sjefen for Norges arbeidstjeneste hvilken grad i kvinnelig arbeidstjeneste svarer til en bestemt grad i mannlig arbeidstjeneste.

§ 14, annet ledd, oppheves.

7 sept. § 20. En ilagt refselse skal i regelen straks fullbyrdes;
Nr. 2. jfr. dog § 22, siste ledd.

Den som har ilagt refselsen kan når særlige grunner foreligger, utsette eller avbryte fullbyrdelsen av refselsen.

Arrest kan fullbyrdes også etter tjenestens slutt.

§ 22, første ledd.

Den som er ilagt refselse av noen som selv står under høyere disiplinærmyndighet, kan tidligst 24 timer og seinest 48 timer etter at han er blitt kjent med ordren, gjennom sin foresatte kreve saken brakt inn for nærmeste høyere disiplinærmyndighet. Er refselsen ilagt av distriksjef eller av sjef med samme disiplinærmyndighet, kan saken bare kreves brakt inn for sjefen for Norges arbeidstjeneste hvis det som refselse er ilagt arrest.

§ 23. En avgjørelse etter § 22 kan på samme måte bringes inn for distriksjef eller for sjef med samme disiplinærmyndighet. Disse sjefers avgjørelse etter denne paragraf kan ikke bringes inn for sjefen for Norges arbeidstjeneste med mindre refselsen består i arrest.

§ 24. De overordnede sjefer med disiplinærmyndighet fører tilsyn med utøvelsen av disiplinærmyndigheten.

Anses forholdet straffbart, kan den overordnede utsette spørsmålet om refselse og påtale forholdet ved arbeidstjenesterettene eller melde det til den alminnelige påtalemyndighet. Hvis han ikke selv hører til dem som kan reise tiltale ved arbeidstjenesterettene, sender han i dette tilfelle saken til sin foresatte til avgjørelse av om forholdet skal påtales eller meldes.

Er det brukt et refselsesmiddel som ikke lovlig kan brukes mot den refsete, byttes det med et annet passende refselsesmiddel, hvis det er høve til det.

Er det refsete forhold ikke refsbart, oppheves refselsen.

7 sept. **Lov*) om Norges næringsamband.**

Nr. 3. I samsvar med § 3, 2 ledd, i Ministerpresidentens kunn-
gjøring av 5 februar 1942 fastsettes følgende som gjelder uten
hensyn til Grunnlovens bestemmelser:

§ 1. Alle næringsdrivende i riket, herunder også statens
og kommunenes inntektsgivende bedrifter, sammenfattes i føl-
gende 10 næringsgrupper:

Norges bankforbund,
Norges bondesamband,
Norges fiskeri- og fangstforbund,

*) Kunngj. 5 oktober i Lovtid. 1 nr. 38.

7. sept.

Nr. 3.

Norges forsikringsforbund,
Norges handelsforbund,
Norges hotell- og bevertningsforbund,
Norges håndverkerforbund,
Norges industriforbund,
Norges skipsfartsforbund,
Norges transportforbund.

Næringsgruppene danner sammen et felles forbund for næringslivet, Norges næringsamband.

§ 2. Norges næringsamband tar seg av næringsgruppenes fellesinteresser og danner deres fellesorgan overfor statsmyndighetene. Det samordner og understøtter gjennom Sentralinstituttet for planlegging, rasjonalisering og forskning, rasjonaliserings- og forskningsoppgaver som tas opp av eller i samråd med næringsgruppene eller blir pålagt næringslivets organisasjoner av statsmyndighetene. Det gjennomfører de andre særskilte oppgaver som statsmyndighetene tildeler det.

§ 3. Norges næringsamband ledes av en president som oppnevnes og fritas for vervet av Ministerpresidenten. Hans rådgivere er presidentene for næringsgruppene og andre som presidenten med Ministerpresidentens samtykke oppnevner. Presidenten treffer selv alle vedtak på Næringsambandets vegne.

Næringsdepartementet fastsetter Norges næringsambands oppbygging og virkemåte for øvrig.

§ 4. Utgiftene til Norges næringsamband og til Sentralinstituttet for planlegging, rasjonalisering og forskning fordeles på næringsgruppene i samsvar med budsjettet for Næringsambandet. Næringsambandet fordeler sin støtte til de ymse rasjonaliserings-, forsknings- og andre oppgaver på næringssektorene slik det samlede næringsliv er best tjent med det, uten omsyn til hva den enkelte sektor selv har ytet i bidrag til budsjettet.

Næringsdepartementet godkjenner budsjettet.

§ 5. En næringsgruppe skal

- a) øke næringslivets yttevne ved planmessig å fremme og innvirke på de virksomheter som er innordnet under næringsgruppen,
 - b) i samarbeid med de offentlige myndigheter ordne vedkommende næringsgrens egne saker,
 - c) under omsyn til folkets og statens felles gagn ivareta vedkommende næringsgrens felles interesser,
 - d) ta seg av de andre oppgaver og særskilte oppdrag som vedkommende fagdepartement gir den.
- § 6. Norges næringsamband eller næringsgruppe kan med godkjenning av Næringsdepartementet treffe vedtak av kon-

7 sept. kurransse- eller markedsregulerende art for så vidt ikke lov
Nr. 3. eller bestemmelse fastsatt med heimel i lov er til hinder.

§ 7. Næringsdepartementet bestemmer hvilke næringsdrivende hver næringsgruppe skal omfatte og hvilke faglige og lokale undergrupper og underavdelinger medlemmene skal sammenfattes i. Ved godkjenningen av vedtektene for en næringsgruppe eller for en undergruppe er samtlige næringsdrivende som etter vedtektene skal omfattes av gruppen eller undergruppen, derved medlemmer av denne.

Norges næringsamband gir med godkjenning av Næringsdepartementet regler om registrering av medlemmene.

Norges næringsamband eller næringsgruppe etter fullmakt fra sambandet avgjør med endelig virkning om en næringsdrivende er medlem av en næringsgruppe og i hvilken undergruppe og underavdeling han hører hjemme.

§ 8. En næringsgruppe ledes av en president som etter innstilling fra Norges næringsamband og vedkommende fagdepartement oppnevnes og fritas for vervet av Ministerpresidenten. Presidenten har rådgivere ved sin side, men treffer selv alle vedtak på gruppens vegne.

Næringsgruppens oppbygging og virkemåte for øvrig og medlemmenes rettigheter og plikter fastsettes i vedtekter som vedtas av Norges næringsamband etter innstilling fra presidenten for næringsgruppen og som godkjennes av Næringsdepartementet.

I vedtekter godkjent av Næringsdepartementet kan Norges næringsamband, næringsgruppe eller nærmeste undergruppe under denne få fullmakt til å fastsette hvordan en underordnet gruppe eller avdeling skal oppbygges og virke og hvilke medlemmer den skal omfatte.

§ 9. Norges næringsamband kan med Næringsdepartementets godkjenning gi generelle forskrifter om budsjett- og regnskapsordning, om utregningsgrunnlaget for medlemskontingent, om regulering av medlemskap for næringsdrivende som innordnes i flere næringsgrupper, undergrupper eller underavdelinger av disse og om gruppenes forretningsførsel og for øvrig om alle indre organisasjonsspørsmål.

§ 10. Uten omsyn til vilkårene i lov om organisasjoner og foreninger av 20 august 1942 kan Næringsdepartementet eller den det gir fullmakt innlemme i næringsgruppe bestående sammenslutning som etter sitt formål skal ivareta sine medlemmers næringsinteresser.

Som ledd i utbyggingen av næringsgruppe kan Næringsdepartementet eller den det gir fullmakt oppløse bestående sammenslutning av næringsdrivende og forene flere sammenslutninger til en.

§ 11. Uten omsyn til det som er bestemt i vedtektene for Næringsambandet, næringsgruppe, undergruppe eller underavdeling kan Næringsdepartementet innsette tillitsmenn og frita dem for vervet, ansette og avskjedige forretningsførere. 7 sept. Nr. 3.

Departementet kan også etter innstilling fra Norges næringsamband sette visse bestemmelser i gjeldende vedtekter ut av kraft for et bestemt tidsrom eller inntil videre.

§ 12. Inntil den enkelte næringsgruppe er fullt utbygd i samsvar med sine vedtekter, kan Næringsdepartementet etter innstilling fra næringsgruppens president godkjenne vedtak av Norges næringsamband om

- a) å inndelegge næringsgruppens medlemmer i faglige og lokale undergrupper og avdelinger og fastsette vedtekter for disse,
- b) kontingentsatser og betalingsterminer og om budsjett for næringsgruppen, dens undergrupper og underavdelinger,
- c) saker ellers som etter vedtektene næringsgruppens president må avgjøre i rådsmøte, eventuelt etter innstilling fra underordnet organisasjon.

Næringsdepartementet avgjør når næringsgruppen er fullt utbygd i samsvar med vedtektene.

§ 13. Næringsdepartementet kan som råd for presidenten for næringsgruppe eller formannen for undergruppe eller underavdeling oppnevne midlertidig arbeidsutvalg, som utøver de funksjoner som er tillagt råd eller råd og arbeidsutvalg etter vedtektene.

Slikt midlertidig arbeidsutvalg oppnevner departementet etter forslag fra presidenten for næringsgruppen og etter innstilling fra Norges næringsamband.

Departementet kan også etter forslag og innstilling som nevnt overdra til presidenten eller formannen alene å treffe vedtak som etter vedtektene må fattes i råd eller arbeidsutvalg, men vedtaket blir da ikke gyldig før det er godkjent av nærmeste overordnede formann eller president.

§ 14. Næringsdepartementet kan pålegge medlem av næringsgruppe å ta imot verv som tillitsmann innen næringsgruppen, undergruppe og underavdeling av denne.

Når selskap eller annen juridisk person er medlem av næringsgruppe, kan departementet gi slikt pålegg til styremedlem, daglig leder av bedriften eller den del av bedriften som grunngir medlemskap i næringsgruppen.

§ 15. Medlemskontingent til næringsgruppe fastsettes på grunnlag av medlemmets omsetning eller kapitalforhold, antall arbeidstakere, antall driftsenheter eller andre faktorer som er bestemmende for medlemmets økonomiske virksomhet.

7. sept. Kontingenten for det enkelte år kan utregnes på grunnlag av
Nr. 3. et eller flere års tidligere virksomhet.

§ 16. Medlemskontingent til næringsgruppe kan drives inn på samme måte som fastsatt for skatt av formue og inntekt til stat og kommune. Retten kan ikke uten samtykke fra saksøkeren treffe beslutning etter tvangsfullbyrdselslovens § 52 med mindre der er tvist om tredjemanns rett. Heller ikke kan fullbyrdselsen utsettes etter samme lovs § 36 av omsyn til saksøktets interesser med mindre saksøkeren samtykker.

Er medlemskontingent liknet ut i terminer, forfaller hele kontingenten straks til betaling såframt en termin blir misligholdt.

For de næringsgrupper som Næringsdepartementet bestemmer fastsettes kontingent første gang for hele 1944.

§ 17. Når Næringsdepartementet samtykker, kan Norges næringsamband eller næringsgruppe likne ut utgiftene ved en konkurranse- eller markedsregulering på de næringsdrivende som reguleringen omfatter. Det samme gjelder utgifter som et særskilt oppdrag fra departementet fører med seg.

Bestemmelsene om medlemskontingent i § 16, første og annet ledd, gjelder tilsvarende.

§ 18. Et medlem kan klage til Norges næringsamband over en kontingentutlikning eller over en avgiftsutlikning etter § 17, når det mener at utlikningen helt eller delvis er i strid med kontingentvedtaket eller utlikningsvedtaket. Det utliknede beløp pliktes innbetalt ved forfall uansett klage.

Næringsambandets avgjørelse kan ankes inn for en nemnd på fem medlemmer, hvorav formannen, varaformannen og et medlem med personlige varamenn oppnevnes av justitiarius i Høyesterett og de to andre medlemmer med personlige varamenn av næringsambandet. Formannen må fylle vilkårene for høyesterettsdommere og varaformannen vilkårene for lagdommere.

Nemnden er bundet av avgjørelse etter § 7, siste avsnitt, om hvor klageren er medlem.

Næringsdepartementet fastsetter i samråd med Justisdepartementet de nærmere regler for saksbehandlingen ved nemnden og for utlikningen av sakskostnadene.

§ 19. Et medlem kan klage til Næringsdepartementet over en næringsgruppes avgjørelse om hvilke avgifter, frakter og andre utgifter som kan trekkes fra i utregningsgrunnlaget for kontingenten.

§ 20. Medlem av næringsgruppe plikter å gi Norges næringsamband eller næringsgruppen eller den som de gir fullmakt enhver opplysning som de krever for å kunne gjennomføre sine oppgaver etter lov eller vedtekter.

Enhver kan likevel kreve at opplysninger om hemmelig- holdte tekniske innretninger eller framgangsmåter bare blir meddelt næringsambandets eller næringsgruppes president eller direktør. Disse kan tilkalle en sakkyndig.

Norges næringsamband eller næringsgruppe kan kreve bevisopptak ved domstolene etter reglene i domstollovens § 43, annet ledd.

§ 21. Medlem av næringsgruppe plikter å etterkomme de påbud som næringsgruppens, undergruppes og underavdelings president, formann eller andre organer gir i medhold av vedtektene.

§ 22. Medlem som nekter å gi opplysninger eller etterkomme påbud etter §§ 20 og 21 tross det to ganger er oppfordret hertil, kan av presidenten ilegges ordenstraff i form av bot til næringsgruppen inntil kr. 20 000. Er medlemmet selskap eller annen juridisk person, kan slik ordenstraff ilegges både medlemmet og ansvarlig styremedlem eller leder av bedriften eller av den del av bedriften som grunn gir medlemskapet.

Slik ordenstraff kan også ilegges tillitsmann i næringsgruppen, undergruppe eller underavdeling av denne som forsettlig unnlater å utføre sine plikter eller som tross advarsel viser forsømmelighet eller skjodesløshet i sin utførelse av disse.

Den som er ilagt ordenstraff, kan innen to uker fra han ble kjent med presidentens vedtak anke dette inn for Norges næringsamband til endelig avgjørelse.

Rettskraftig ordenstraff kan drives inn ved utpanting når Næringsdepartementet har godkjent vedtaket.

§ 23. Tillitsmann og forretningsfører i Norges næringsamband, næringsgruppe, undergruppe og underavdeling har taushetsplikt overfor forretnings- og bedriftshemmeligheter som de i den egenskap får kjennskap til.

§ 24. Næringsdepartementet treffer alle avgjørelser vedkommende næringsgruppe som faglig hører under annet departement, med samtykke av dette.

§ 25. Vedtak truffet med heimel i denne lov av Næringsdepartementet eller med godkjenning av Næringsdepartementet, gir ikke grunnlag for skadeserstatningskrav og kan ikke prøves av domstolene.

§ 26. Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer denne lov eller forskrifter eller vedtekter fastsatt med heimel i loven eller påbud gitt med heimel i loven, forskriftene eller vedtektene eller medvirker hertil, straffes med bøter inntil kr. 500 000 eller med fengsel inntil 1 år eller med begge deler, med mindre overtredelsen rammes av strengere straffebud. Er det noen som har del i ledelsen av et selskap eller annen juridisk per-

- 7 sept. son som har forgått seg, kan bot også idømmes den juridiske
Nr. 3. person.

Straffesak etter denne paragraf fremmes etter straffeprosesslovens regler for forseelser. Offentlig påtale finner bare sted etter krav fra Næringsdepartementet.

§ 27. Næringsdepartementet kan gi nærmere forskrifter til utfylling og gjennomføring av denne lov.

§ 28. Lov om organisasjoner og foreninger av 20 august 1942 § 5 og lov nr. 3 om gjennomføring av loven om alminnelig nasjonal arbeidsinnsats av 25 februar 1943 §§ 4—7 oppheves.

Ved bestemmelsene i denne lov gjøres ingen endring i forordning av 28 november 1942 om Norges bankforbund.

- 7 sept. **Ministerpresidentens vedtak** om bemyndigelse for kirkenes overtilsyn til å treffe de avgjørelser som lov av 3 august 1897 om kirker og kirkegarder §§ 33 og 41, 2 omhandler. Samtidig oppheves post V i kongelig resolusjon av 30 desember 1897.
- 8 sept. **Skrivelse ***) fra Landbruksdepartementet om at hund skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter i Hof herred, Hedmark fylke.
- 8 sept. **Skrivelse ***) fra Landbruksdepartementet om at hund skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter i Amt herred, Hedmark fylke.
- 9 sept. **Skrivelse **)** fra Innenriksdepartementet om endring av reguleringen av området «Hauan» i Kristiansund, samt om bygningsvedtekter for området.
- 9 sept. **Skrivelse **)** fra Innenriksdepartementet om regulering av og byggevedtekter for strøket «Roligheten» og to kvartaler nord for Øverparken i Kristiansund.
- 12 sept. **Forordning. **)** (Trafikkdepartementet.)

**Forbud mot salg av petroleum til
forhandler m. v.**

I medhold av lov av 9 mars 1944 om sikring av landets forsyning med mineraloljer, gummi og motorkjøretøyer m. v. bestemmes:

§ 1. Det er forbudt for importør av petroleum (mineraloljeselskap, herunder også distriktsavdeling eller dattersels-

*) Kunngj. 5 oktober i Lovtid. 1 nr. 38.

**) Kunngj. 21 september i Lovtid. 1 nr. 36.

skap) å selge eller på annen måte overdra petroleum til for- 12 sept.
handler eller til forbruker som ikke tidligere har kjøpt eller
på annen måte ervervet petroleum direkte fra importør.

Likeledes er det forbudt å kjøpe eller på annen måte er-
verve petroleum i strid med bestemmelsen i første ledd.

§ 2. Anvisning som er utstedt av forsyningsnemnda til
forhandler på kjøp av petroleum, og som er underveis til
importør ved denne forordnings ikrafttredelse, skal straks
sendes tilbake til vedkommende forsyningsnemnd.

§ 3. Importør av petroleum skal straks sende General-
direktoratet for transport oppgave over den mengde petro-
leum som er blitt utlevert i september måned 1944 til for-
handler og direkte til forbruker inntil denne forordnings
ikrafttredelse.

§ 4. Generaldirektoratet for transport eller den det be-
myndiger vil i særlige tilfelle kunne gjøre unntak fra omset-
ningsforbudet i § 1.

§ 5. Overtredelse eller medvirking til overtredelse av
denne forordning er straffbar og kan medføre inndraging; jfr.
lov av 9 mars 1944 om sikring av landets forsyning med
mineraloljer, gummi, motorkjøretøyer m. v. § 2, første ledd.

§ 6. Forordningen trer i kraft straks.

Skrivelse *) fra Sosialdepartementet om vedtekt om 13 sept.
gjennomføring av husleieloven i Østre Gausdal herred,
Opland fylke; jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.

Lov**) om oppnevning av forliksmenn, 14 sept.
domsmenn, skjønnsmenn og rettsvitner for Nr. 1.
tiden 1 januar 1945—31 desember 1947.

§ 1. Forliksmenn, domsmenn, skjønnsmenn og rettsvitner
for tiden etter 1 januar 1945 skal oppnevnes etter reglene i
denne lov.

Domstollovens regler om vilkårene for å kunne velges til
forliksmann m. v. og om rett til å nekte å motta valg gjelder
tilsvarende ved oppnevning etter denne lov, for så vidt ikke
annet følger av lovens regler.

Oppnevningene gjelder til 31 desember 1947.

§ 2. Forliksmenn med varamenn oppnevnes av ordføreren
i møte med formennene innen 15 november 1944. Formannen i
forliksrådet oppnevnes først. For øvrig bestemmes rekkefølgen
av forliksmennene av den orden hvori oppnevningen skjer.

Justisdepartementet eller den det gir fullmakt kan kreve

*) Kunngj. 21 september i Lovtid. 1 nr. 36.

**) Kunngj. 29 september i Lovtid. 1 nr. 37.

14 sept. at saken blir lagt fram for departementet til endelig avgjørelse.

Nr. 1. Slikt krav må settes fram innen 14 dager etter oppnevningen.

Resultatet av oppnevningen meldes til fylkesmannen. Fin-
ner han oppnevningen lovlig, stadfester han den; ellers påbyr
han at det i fornøden utstrekning skal foretas ny oppnevning.
Når en oppnevning er lagt fram for departementet, utøver dette
den myndighet som her er lagt til fylkesmannen.

§ 3. I de tilfelle som er nevnt i domstollovens § 59, første
ledd, oppnevnes ny forliksmann av ordføreren.

Hvor vidt en forliksmann skal tillates å fratre sin stilling
før tiden (jfr. domstollovens § 59, annet ledd), avgjøres av
ordføreren, som i tilfelle oppnevner ny forliksmann.

For disse oppnevninger gjelder reglene i § 2, jfr. § 1, så
langt de høver.

§ 4. Domsmenn, skjønnsmenn og rettsvitner oppnevnes
av ordføreren i møte med formennene. Ved oppnevningen er
ordføreren ikke bundet av det kommunale manntall. Retts-
vitner oppnevnes blant dem som fyller vilkårene etter Grunn-
lovens § 50, jfr. § 53, og som fra og med 31 desember 1943 har
bodd og fremdeles bor i kommunen.

§ 5. Seinest 1 oktober 1944 skal lagmennene og herreds-
og bydommerne underrette ordføreren om antallet av doms-
menn som skal oppnevnes i kommunen; jfr. domstollovens
§§ 70 (jfr. forordning om lagmannsrettene i straffesaker av
3 september 1941) og 71. Samtidig skal det gis underretning
hvis det antas å være behov for å øke antallet av skjønns-
menn. Det skal i dette tilfelle gis forslag til det antall skjønns-
menn som bør oppnevnes utenom utvalgene av domsmenn; jfr.
domstollovens § 79.

§ 6. Ordføreren skal oppnevne en assisterende nemnd som
skal forberede oppnevningen. Nemnda skal bestå av manntalls-
føreren (manntallsførerne) og etter ordførerens bestemmelse
2—5 personer oppnevnt blant formennene. Ordføreren bestem-
mer hvem som skal være formann. Nemnda er vedtaksfør når
manntallsføreren (manntallsførerne) og minst to andre med-
lemmer er til stede. Vedtak fattes med stemmeflerhet. Står
stemmene likt, gjør formannens stemme utslaget.

§ 7. Nemnda avgjør alle krav om å bli fritatt for opp-
nevning. Seinest 1 november 1944 skal den legge fram for ord-
føreren forslag til nye domsmenn, skjønnsmenn og rettsvitner.

Forslaget skal legges ut til alminnelig ettersyn i to uker.
Utlekkingen skal kunngjøres på hensiktsmessig måte. Kunn-
gjøringen skal inneholde oppfordring til enhver som har noe
å innvende, om å komme med det innen en frist som ordføreren
fastsetter. Utgiftene til kunngjøring bæres av kommunen.

§ 8. Innen 1 desember 1944 foretar ordføreren oppnevning i møte med formennene. Mantallsføreren (mantallsførerne) skal være til stede i dette møte. 14 sept. Nr. 1.

Justisdepartementet eller den det gir fullmakt kan kreve at saken blir lagt fram for departementet til endelig avgjørelse. Slikt krav må settes fram innen 14 dager etter oppnevningen.

§ 9. Mantallsføreren (mantallsførerne) skal listeføre de oppnevnte domsmenn, skjønnsmenn og rettsvitner, og skal gjøre resultatet av oppnevningen kjent etter reglene i domstolovens § 80. §§ 81—83 gjelder tilsvarende.

§ 10. Reglene i domstolovens kapitel 3 og 4 gjelder i den utstrekning de ikke er endret ved denne lov.

§ 11. Fylkesmannen kan med godkjenning av Justisdepartementet for fylket eller en del av dette bestemme at funksjonstiden for de nuværende forliksmenn, domsmenn, skjønnsmenn og rettsvitner forlenges til videre. Fylkesmannen fastsetter i så fall seinere med godkjenning som nevnt når funksjonstiden løper ut og hvilke frister skal gjelde etter §§ 2, 4, 5, 7 og 8.

Lov*) om endring i lov om fengselsvesenet. 14 sept. Nr. 2.

I lov om fengselsvesenet og om tvangsarbeid av 12 desember 1903 skal § 25 lyde så:

§ 25. Hvis det finnes ønskelig på grunn av en fanges helse eller sinnstilstand eller av andre særlige grunner, kan han etter vedtak av den myndighet under hvis overledelse fengselsvesenet er lagt, overføres til tvangsarbeidshus eller kuranstalt eller anbringes i arbeid.

Lov*) om endring i lov av 12 august 1943 om bøter for forseelser mot arbeidsdisiplinen. 14 sept. Nr. 3.

I lov av 12 august 1943 om bøter for forseelser mot arbeidsdisiplinen skal § 4, første ledd, lyde så:

Bøten må ikke overstige lønn for en dag. For grovere forseelser av den art som er nevnt i § 2 g, kan ilegges en bot svarende til lønn for inntil 3 dager. Det samme gjelder når arbeideren er blitt bøtelagt tidligere for samme forhold.

Skrivelse**) fra Landbruksdepartementet om at hund skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter i Fluberg herred, Opland fylke. 16 sept.

*) Kunngj. 21 september i Lovtid. I nr. 36.

**) Kunngj. 29 september i Lovtid. I nr. 37.

16 sept. **Skrivelse *)** fra Landbruksdepartementet om at hund skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter i Sør-Audnedal herred, Vest-Agder fylke.

19 sept. **Forordning. **)** (Næringsdepartementet.)

Innsamling, omsetning og anvendelse
av brukt emballasje.

I medhold av midlertidig lov av 19 mars 1942 om sikring av landets forsyning med livsfornödenheter og andre varer bestemmes:

§ 1. Når forsyningsmessige hensyn gjør det nødvendig, kan Avdelingen for industriforsyning i sin alminnelighet eller i enkelte tilfelle gi bestemmelser om innsamling, omsetning og anvendelse av brukt emballasje. Avdelingen kan herunder pålegge mottakere av emballerte varer å ta vare på emballasjen og overdra denne til den avdelingen bestemmer samt pålegge produsenter og handlende å anvende den brukte emballasje på ny.

Avdelingen kan bestemme at salg av emballerte varer skal være avhengig av at kjøperen leverer en viss mengde av tilsvarende eller liknende brukt emballasje, eller materialer av den art som vedkommende vare er emballert i.

Avdelingen avgjør i tvilstilfelle med endelig virkning hva som skal regnes som emballasje i denne forordning.

§ 2. Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av bestemmelser gitt i medhold av § 1 er straffbar og kan medføre inndraging; jfr. midlertidig lov av 19 mars 1942 om sikring av landets forsyning med livsfornödenheter og andre varer § 2, første ledd.

21 sept. **Lov *)** om endring i lov om personnavn.

Nr. 1. I lov om personnavn av 9 februar 1923 § 10 føyes til som nytt annet ledd:

Når et barn født utenfor ekteskap har fått farens slektsnavn etter § 2, annet ledd, kan moren uten hensyn til bestemmelsen i § 9 gis bevilling til å anta navnet som slektsnavn, dersom departementet finner det godtgjort at hun og faren hadde til hensikt å inngå ekteskap som er blitt hindret på grunn av hans død.

*) Kunngj. 29 september i Lovtid. 1 nr. 37.

**) Kunngj. 12 oktober i Lovtid. 1 nr. 39.

Lov*) om endring i forordning om håndhevelsen av rasjonerings- og forsyningsbestemmelsene av 28 januar 1942. 21 sept. Nr. 2.

I forordning om håndhevelsen av rasjonerings- og forsyningsbestemmelsene av 28 januar 1942 føyes til som ny § 18, a:

§ 18, a. Trafikkdepartementet og Landbruksdepartementet trer i stedet for Næringsdepartementet (Forsyningsdepartementet) ved håndhevelsen av rasjoneringsbestemmelser som hører under deres sakområde.

Ved håndhevelsen av rasjoneringsbestemmelser som hører under Trafikkdepartementet, trer Trafikkdepartementets kontrollører i stedet for Næringsdepartementets (Forsyningsdepartementets), jfr. §§ 2, 3 og 7, og transportsjefene og transportutvalgene tillegges samme myndighet som de kommunale forsyningsnemnder har etter §§ 3 og 7.

Landbruksdepartementet kan gi nærmere bestemmelser om håndhevelsen av de rasjoneringsbestemmelser som hører under departementet.

Lov)** om visse tiltak til avbøting av krigsskade m. v. 21 sept. Nr. 3.

§ 1. For å forebygge og avbøte krigsskade på eiendom og for å hjelpe personer som er blitt rammet ved krigshandlinger, kan Innenriksdepartementet sette i verk tiltak av annen art enn dem som hører under det sivile luftvern.

Innenriksdepartementet eller den det gir fullmakt, kan treffe bestemmelser om tvungen eller frivillig evakuering av personer og gods fra områder som er rammet eller truet av krigshandlinger.

§ 2. Til å bistå Innenriksdepartementet med gjennomføring av dets oppgaver etter denne lov kan det i de kommuner departementet bestemmer, oppnevnes særlige utvalg. Det kan også oppnevnes slike utvalg felles for flere kommuner.

Innenriksdepartementet gir nærmere regler om utvalgenes organisasjon og virksomhet og om adgangen til å kreve overprøving av utvalgenes vedtak.

§ 3. Innenriksdepartementet eller den det gir fullmakt, kan til gjennomføring av sine oppgaver etter denne lov kreve opplysninger og nødvendig bistand av offentlige myndigheter, institusjoner, yrkesammenslutninger og enkeltpersoner.

§ 4. Når det trenges til gjennomføring av de oppgaver som er nevnt i § 1, kan tvungen avståing settes i verk etter reglene i provisorisk anordning om utskrivning m. v. til det

*) Kunngj. 29 september i Lovtid. 1 nr. 37.

**) Kunngj. 19 oktober i Lovtid. 1 nr. 40.

21 sept. sivile luftvern av 22 desember 1939 §§ 1 og 2, idet Innenriks-
Nr. 3. departementet eller den det gir fullmakt utover den myndig-
het som ved de nevnte bestemmelser er lagt til Justisdeparte-
mentet (no Politidepartementet).

§ 5. Når evakuering finner sted, plikter folk som flytter
fra distriktet å reise til den tid, på den måte og til de steder
som blir fastsatt. Settes tvungen evakuering i verk, må de
som har fått pålegg om å evakuere ikke flytte tilbake eller til
annet evakuert område før de får samtykke til det.

Den som eier eller rår over jernbane, fartøy, motorkjøre-
tøy eller annet transportmiddel, kan pålegges mot vederlag
å transportere folk som evakueres. Vederlaget betales etter
takster som Trafikkdepartementet fastsetter. Slike takster
kan fastsettes for hele riket eller for deler av det.

Når evakuerte er tilvist oppholdsted i en kommune, plikter
ordføreren å skaffe dem husrom og så vidt mulig også senger
med sengkår, annet utstyr, lys, brensel og mat og i tilfelle
også pleie og tilsyn. I den utstrekning evakueringen gjør det
nødvendig, skal ordføreren treffe vedtak etter lov om rett for
kommuner til å kreve avstått bruksrett til husrom m. v. av 7
november 1942 § 1 A og § 2 A uten at det er nødvendig å
innhente fylkesmannens tillatelse.

§ 6. Utgiftene ved de tiltak som foretas for å forebygge
skade på eiendom eller for å råde bot på slik skade, skal bæres
av vedkommende eier eller bruker.

Nødvendige transportutgifter for evakuerte som ikke selv
kan betale for seg og heller ikke har noen forsørgelsespliktig
som kan betale, bæres av staten. Om utgifter til opphold og til-
bakereise for evakuerte gjelder bestemmelsen i forordning om
hjelp til midlertidig utflyttede fra de krigsherjete strøk av 31
oktober 1940.

Ellers skal kommunen bære de utgifter som følger av gjen-
nomføringen av denne lov. Når utgiftene skyldes tiltak ved
mer omfattende skader og det foreligger særlige forhold, kan
Finansdepartementet samtykke i at staten helt eller delvis
refunderer kommunenes utgifter til redningstiltak, oppryd-
ding m. v.

§ 7. Innenriksdepartementet gir nærmere forskrifter til
utfylling og gjennomføring av denne lov.

§ 8. Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestem-
melser som er gitt i eller i medhold av denne lov, eller som
unnlater å etterkomme pålegg som er gitt med heimel i loven,
straffes med bøter eller fengsel inntil 1 år.

§ 9. Provisorisk anordning om utskrivning m. v. til det
sivile luftvern av 22 desember 1939 §§ 10—12 oppheves.

§ 10. Denne lov trer i kraft straks.

Ministerpresidentens vedtak *) om fredning av en 21. sept.
selje på Blæstad gard, Trysil.

§ 1. I medhold av lov om naturfredning av 25 juli 1910 nr. 3 § 1, jfr. lov av 14 juli 1916 nr. 1, skal den store selja på Blæstad, gnr. 29 bnr. 44, i Trysil være fredet mot skade og ødeleggelse.

§ 2. Fredningsvedtaket blir å kunngjøre ved oppslag i ett eller flere lokalblad.

Ministerpresidentens vedtak. *)

21. sept.

Fra 1 oktober 1944 overføres til Politidepartementet den myndighet som er tillagt Innenriksdepartementet i lov nr. 1 av 19 mars 1942 om formuesinndragning på grunn av folkefiendtlig og statsfiendtlig virksomhet.

Ministerpresidentens vedtak *) om endring av 21. sept.
punkt 2 i kongelig resolusjon av 17. november 1933 om importregulering for kull.

I.

I kongelig resolusjon av 17. november 1933, om importregulering for kull skal punkt 2 lyde slik:

2. For utstedelse av sånn skriftlig erklæring som nevnt under punkt 1 erlegges et gebyr beregnet etter en sats av 2 øre pr. 1 000 kg oppløst last. Det samlede gebyr for hvert kullparti avrundes til nærmeste 5 eller 10 øre.

II.

Dette vedtak trer i kraft straks.

Ministerpresidentens vedtak *) om fritakelse for 21. sept.
arbeidstjeneste i 1945 for fast ansatte lensmannsbetjenter samt visse tjenestemenn ved Norges statsbaner og de private jernbaner.

Med heimel i § 11 i lov av 25 mars 1943 om Norges arbeidstjeneste fritas følgende for arbeidstjeneste i 1945:

1. Fast ansatte lensmannsbetjenter.
2. Følgende tjenestemenn ved Norges statsbaner og de private jernbaner:
 - a. Alt fast personell.
 - b. Det stadig tjenstgjørende ekstrapersonale som av vedkommende jernbanedistrikt (Hovedstyret) får attest for å være uunnværlig i sitt arbeid ved jernbanen.

*) Kunngj. 29 september i Lovtid. 1 nr. 37.

23 sept. **Skrivelse ***) fra Innenriksdepartementet om feieregulator for brannndistriktene i H ø y l a n d herred, Rogaland fylke.

23 sept. **Skrivelse ***) fra Landbruksdepartementet om at hund skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter i A n d ø r j a herred, Troms fylke.

26 sept. **Skrivelse ****) fra Innenriksdepartementet om regler for brannvernets ordning samt om forskrifter for brannvernet, brannsjefen, brannsjefens stedfortreder og brannmesteren i M o s j ø e n.

28 sept. **Lov *****) om endring av lov av 2 august
Nr. 1. 1944 om opprettelse av Jondalen herred.
I samsvar med § 3, annet ledd, i kunngjøring av 5 februar 1942 fastsettes følgende som gjelder uten hensyn til Grunnlovens bestemmelser:

I.

Lov av 2 august 1944 om opprettelse av Jondalen herred skal først ha virkning fra 1 juli 1945. De tidsangivelser som er nevnt i loven utskytes ett år.

II.

De bestemmelser som inneholdtes i lov av 6 juni 1889 om ordning av skolevesenet og kirkelige anliggender i det til Buskerud og Telemark hørende distrikt Jondalen og de bestemmelser som var gitt i medhold av denne lov skal gjelde for tiden 1 juli 1944—1 juli 1945.

28 sept. **Lov ****) om regulering av godstransport
Nr. 2. med hest.

§ 1. Trafikkdepartementet eller den det gir fullmakt, kan gi bestemmelser om regulering av godstransport med hest utenfor jord- og skogbruk.

§ 2. Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer eller medvirker til overtredelse av bestemmelser som er gitt i medhold av denne lov, straffes med bøter eller med fengsel inntil 6 måneder eller med begge deler.

Bestemmelser gitt i medhold av denne lov anses som rasjoneringsbestemmelser, og saker om straff for overtredelse av dem er rasjoneringsaker; jfr. § 18 i forordning av 28 januar 1942 om håndhevelsen av rasjonerings- og forsyningsbestemmelsene.

*) Kunngj. 29 september i Lovtid. 1 nr. 37.

**) Kunngj. 5 oktober i Lovtid. 1 nr. 38.

***) Kunngj. 12 oktober i Lovtid. 1 nr. 39.

Ministerpresidentens vedtak *) om meldeplikt ved transport med skip av visse ilds- og eksplosjonsfarlige varer. 28 sept.

Med heimel i lov om behandling av ildsfarlige gjenstander av 3 mai 1871 §§ 7, 12 og 18 fastsettes:

Når et fartøy akter å anløpe eller passere et hamnedistrikt med

- a) større mengder av de i hamnereglementet nevnte eksplosjonsfarlige varer (krutt, sprengstoff, fenghetter, patroner, fyrverkerisaker m. v.) eller ildsfarlige væsker med flammepunkt under 22° C. (bensin, bensol m. v.) enn de maksimumsmengder som i følge hamnereglementet kan losses og lastes i hamnedistriktet uten forhåndsmelding — eller
- b) hvilke som helst mengder andre eksplosjonsfarlige varer som ikke er nevnt i hamnereglementet (herunder sprengstoffylte granater, miner, flybomber, håndgranater m. v.) —

plikter fartøyets fører å sende skriftlig eller telegrafisk melding til hamnefogden med oppgave over varenes art og mengde, hva slags last fartøyet ellers har inne, hensikten med anløpet (passeringen) samt om når lasting eller lossing eventuelt ønskes satt i verk.

Melding skal sendes så tidlig at hamnefogden har den i hende minst 24 timer før fartøyet kommer til hamnedistriktet. Dersom denne frist unntaksvis ikke kan overholdes på grunn av uforutsette omstendigheter, skal melding sendes så tidlig som mulig.

Ministerpresidentens vedtak **) om bemyndigelse for Næringsdepartementets sjef til å treffe de avgjørelser som etter § 3 i midlertidig lov av 22 juni 1928 om utførselsavgift på torskelevertran til bestridelse av utgiftene ved fellesreklame i utlandet for norsk medisintran er tillagt Kongen. 28 sept.

Forordning. **) (Justisdepartementet.)

Forskrifter til utfylling og gjennomføring av lov av 3 august 1944 om Det offentlige lysingsblad.

Med heimel i lov av 3 august 1944 § 2 har sjefen for Justisdepartementet fastsatt disse forskrifter:

§ 1. Det offentlige lysingsblad kalles «Offentlige kunngjøringer». Det utgis av A/S Fritt Folk og sendes ut i regelen

*) Kunngj. 5 oktober i Lovtid. 1 nr. 38.

**) Kunngj. 12 oktober i Lovtid. 1 nr. 39.

28 sept. hver yrkedag. Utgiveren er ansvarlig for riktig ekspedisjon. Det skal oppgis at bladet gis ut etter offentlig tiltak ifølge lov av 3 august 1944. Navnet på bladets redaktør anføres.

Bladet skal ha et sideformat av 39×29 cm og inneholde 4 4-spaltete sider. Satsen skal være petit kompress. Når stoffmengden gjør det nødvendig, kan sideantallet utvides til 8 sider. Annonsene ordnes gruppevis og systematisk slik at annonser av samme art til enhver tid kommer på samme plass i bladet.

§ 2. «Offentlige kunngjøringer» redigeres av Norsk lovtidends redaktør uten særskilt godtgjøring.

§ 3. Abonnementsprisen for «Offentlige kunngjøringer» er kr. 12 pr. år, kr. 6 pr. halvår og kr. 3 pr. kvartal.

§ 4. Annonseprisene i «Offentlige kunngjøringer» må til enhver tid være godkjent av Justisdepartementet i samråd med Finansdepartementet. Fra 1 oktober 1944 og inntil videre godkjennes disse priser:

1. For statens annonser kr. 0,25 pr. mm. Denne pris gjelder også for tvangsauksjonsannonser.

2. For alle andre annonser kr. 0,50 pr. mm.

§ 5. Statens tilsyn med utgivelsen av «Offentlige kunngjøringer» skjer ved en tilsynsmann som samarbeider med Finansdepartementet og Pressedirektoratet. Tilsynsmannen oppnevnes av Justisdepartementet.

§ 6. Forordning av 8 juli 1942 om forskrifter til utfylling og gjennomføring av lov av 16 april 1942 om tillegg til lov om utgivelse av en offentlig kunngjørelsestedende m. v. oppheves.

28 sept. **Forordning.*) (Trafikkdepartementet.)**

Regulering av godstransport med hest.

I medhold av lov av 28 september 1944 om regulering av godstransport med hest bestemmes:

§ 1. Transportutvalget kan bestemme at den som eier, besitter eller bruker hest og vogn utenfor jord- og skogbruk, og som hører hjemme i utvalgets distrikt, skal anmelde hesten og vognen til utvalget eller den dette fastsetter.

Når transportutvalget bestemmer det, plikter eier, besitter eller bruker av hest og vogn å gi utvalget eller den dette fastsetter opplysninger om omstendigheter som kan ha betydning for utnyttelse av hesten og vognen.

§ 2. Transportutvalget kan gi bestemmelser om plikt for eier, besitter eller bruker av hest og vogn til å transportere det gods som utvalget eller den det gir fullmakt anviser.

*) Kunngj. 12 oktober i Lovtid. 1 nr. 39.

§ 3. Betaling for transport av gods som transportutvalget eller den dette bemyndiger anviser, kan kreves erlagt forskuddsvis. 28 sept.

§ 4. Bestemmelser av transportutvalget i medhold av §§ 1 og 2 er ikke gyldige før de er godkjent av Generaldirektoratet for transport. Generaldirektoratet kan når som helst endre eller oppheve de bestemmelser det har godkjent.

§ 5. Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av denne forordning er straffbar; jfr. lov av 28 september 1944 om regulering av godstransport med hest § 2.

Skrivelse *) fra Innenriksdepartementet om regulering av Rosenkrantz plass og omgivende strøk i Oslo samt om at byplanvedtekt for indre bydel III (vedtekt 170) med nærmere angitt unntak skal gjelde for det regulerte område. 28 sept.

Skrivelse *) fra Innenriksdepartementet om tilleggsvedtekt for byggebeltet i Norderhov herred, Buskerud fylke. 28 sept.

Forordning.)** (Innenriksdepartementet.) 30 sept.

Slakting av dyr og kontroll av slakt på Norges veterinærhøgskole.

I medhold av § 24 i lov nr. 5 av 19 mars 1942 med tilleggslover om offentlige slaktehus, offentlig kjøttkontroll m. v. bestemmes:

§ 1. Dyr som er under behandling på Norges veterinærhøgskole, og som må nødslaktes, tillates slaktet på Norges veterinærhøgskoles sanitetslakteri av slaktermester eller under ansvar av en slaktermester, når slaktingen foretas i undervisnings- og/eller vitenskapelig øyemed. I nødstilfelle og når det ikke er tid til å tilkalle slakter, kan slaktingen utføres av vedkommende klinikkens egne folk. Kandidatene bør så vidt mulig være til stede under slaktingen.

§ 2. Norges veterinærhøgskoles sanitetslakteri sorterer under og bestyres av professoren ved høgskolens institutt for næringsmiddelkontroll, hygiene og rettsmedisin, som personlig er ansvarlig for at bestemmelsene i denne forordning etterleves.

§ 3. Slakt av dyr som er slaktet i henhold til § 1, tillates kontrollert på Norges veterinærhøgskoles sanitetslakteri. Kontrollen foretas av kandidatene under ledelse av professoren

*) Kunngj. 12 oktober i Lovtid. 1 nr. 39.

**) Kunngj. 19 oktober i Lovtid. 1 nr. 40.

30 sept. ved instituttet for næringsmiddelkontroll, eller den veterinær som han gir fullmakt til.

For kontrollen gjelder de regler som er fastsatt i ovennevnte lov og de forskrifter som er eller blir utferdiget i medhold av loven (forordning av 4 juni 1942 og instruks av 9 juni 1942), dog således at ferskt kjøtt, fleisk og organer som etter omhyggelig tilberedning av varen ikke antas å gjøre dens bruk til mat for folk eller i tilfelle til dyremat betenkelig, tillates brukt på de vilkår som vedkommende veterinær fastsetter, og ellers på de vilkår og til de øyemed og institusjoner m. v. som nedenfor er bestemt. For kontrollen betales det ikke kontrollavgift etter lovens § 17.

§ 4. Det ferske kjøtt, fleisk og organer som på nærmere vilkår godkjennes til mat for folk, skal stemples med et stempelmerke i svart farge og rund form med diameter 6 cm. Stempelmerket skal inneholde «Godkjent» og «N. V. H. Sanitet-slakteri». Slik godkjent og merket vare skal disponeres i samsvær med bestemmelser fra Næringsdepartementet, Avdelingen for proviantering og rasjonering eller den avdelingen bemyndiger.

§ 5. Det ferske kjøtt, fleisk og organer som godkjennes til dyremat, må farges med metyllviolett 6 B og kan bare omsettes til Norges veterinærhøgskoles klinikker, institutter, Statens forsøksgård for pelsdyr på Dal i Asker, Veterinærinstituttet og eventuelt Statens institutt for folkehelse.

Norges veterinærhøgskoles klinikker og institutter eller andre vitenskapelige institusjoner har rett til av de deler av slaktet som hverken godkjennes til mat for folk eller for dyr, å ta av dyreskrottene alle de preparater som finnes å være nødvendige eller av betydning i undervisnings- og/eller vitenskapelig øyemed. For disse preparater skal det ikke ytes noen betaling.

De deler av slaktet som helt må kasseres, skal tilintetgjøres på forsvarlig måte eller bringes til Oslo destruksjonsverk.

§ 6. Hudene leveres til godkjent forhandler. Hvis det av omsyn til hudenes holdbarhet er nødvendig, må de saltes.

§ 7. Ved Norges veterinærhøgskoles sanitetsslakteri blir det å føre en foliert protokoll for kontrollen. I denne protokoll som autoriseres av Veterinærdirektøren, skal det føres inn hvilket dyr som er slaktet, navn på dyrets eier og dennes bopel, hvor stor del av slaktet — angitt i kilo — som er godkjent til bruk som mat for folk eller til dyremat, hvor meget som er tatt til preparater og hvor stor del som er kassert og destruert, årsak til slaktingen, til hvem varen er overdratt og til hvilken pris, og når og til hvem oppgjør er sendt og med hvilket beløp.

§ 8. For den del av slaktet som godkjennes til mat for folk 30 sept. og for dyr skal det betales en pris som er i overensstemmelse med gjeldende prisbestemmelser, hensyn tatt til slaktets kvalitet.

Instituttet for næringsmiddelkontroll krever inn alle beløp for det godkjente slakt og organer og for huden. Det samlede beløp leveres til den klinikk som har hatt dyret til behandling. Klinikken foretar deretter avregning med dyrets eier.

§ 9. Veterinærdirektøren bemyndiges til å dispensere fra forordningen.

§ 10. Forsettlig eller uaktsom overtredelse av forordningen eller forsøk derpå er straffbar; jfr. § 23 i den forannevnte lov nr. 5 av 19 mars 1942.

		Side
Sept. 14.	Lov nr. 2 om endr. i lov om fængselsvesenet...	283
» 14.	» nr. 3 om endr. i lov om bøter for forseelser mot arbeidsdisiplinen	283
» 21.	» nr. 1 om endr. i lov om personnavn	284
» 21.	» nr. 2 om endr. i forordn. om håndhevelsen av rasjonerings- og forsyningsbestemmel-sene	285
» 21.	» nr. 3 om visse tiltak til avbøting av krigsskade m. v.	285
» 28.	» nr. 1 om endr. av lov om opprettelse av Jondalen herred	288
» 28.	» nr. 2 om regulering av godstransport med hest	288

Rettelse.

Side 232. Forordningen om håndhevelsen av rasjonerings- og forsyningsbestemmelsene. Etterat nærværende hefte var trykt, har Justisdepartementet — hvis manuskript til forordningen for så vidt led av en mangel — gjort oppmerksom på, at det foran § 18 rettelig skal stå som overskrift:

Kap. III. *Alminnelige bestemmelser.*

Herredstyret
Søgne

Worsk lovtidend 1944. 2nen avdeiling. 3dje hofte.